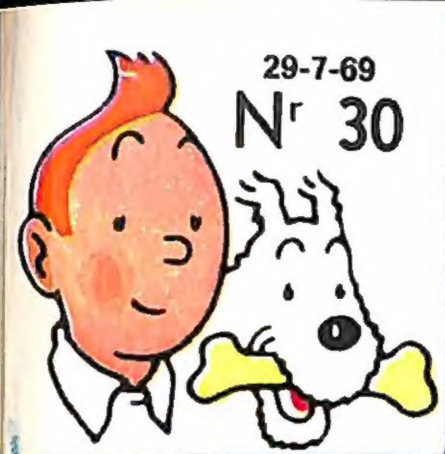

29-7-69
Nr 30

kuifje

10 F • WEEKBLAD • 24e JAARGANG • IN NEDERLAND 80 Ct

IN DIT NUMMER : RIK RINGERS EN
« SPOKEN IN DE NACHT »
EEN SPANNEND GRIEZELVERHAAL DOOR TIBET EN A.P. DUCHATEAU

WAT ZULLEN WE DOEN?

NU ik er nog eens over nadenk, ben ik eigenlijk niet erg tevreden over mijn praatje van vorige week. Er ontbreekt nog iets aan. Ik heb het er over gehad wat je NIET moet doen in je vakantie. Ik hoor je al zeggen : — Dat is allemaal heel erg aardig, maar als je je zo nodig met onze vakantie moet bemoeien, geef dan opbouwende kritiek en zeg dan wat we WEL moeten doen ?

Antwoord : dat kan ik onmogelijk zo in twee woorden zeggen. Het hangt namelijk allemaal af van de plaats waar je woont, de vrienden die je hebt, het werk wat je nog doen moet, want niet iedereen is voor alle examens geslaagd, enz... Neem nou Denis en Martine bijvoorbeeld. Zij wonen in een grote stad, hun vrienden en vriendinnen zijn met vakantie gegaan, maar niet in dezelfde week als zijzelf, hun vakantie is langer dan die van hun vader en hij kan zijn huisgezin dus niet elke dag mee uitnemen.

Het is dan heel verleidelijk om lekker lang in bed te blijven liggen en zomaar wat rond te slenteren in de hoop de een of ander tegen het lijf te lopen. Dan volgen de milkshake in de milkbar, het bioscoopje, een glas limonade in de snackbar op de hoek en een niet al te intellectueel boek. De dag is om, maar hoe...

Waarom niets anders gedaan ? Omdat alles wat ouders, jeugdleiders en opvoeders voorstellen al bij voorbaat terzijde geschoven wordt als « goed voor kleine kinderen », dom, verveiend en saai ! Een wandeling ? Hoe kom je er bij. Een ritje naar bos of park ? Een balspel of wat roeien ? Belachelijk ! Zoiets doe je toch niet !

En dat is nu juist het grote misverstand. Het is verkeerd om je altijd maar een houding aan te meten van « daar ben ik te oud voor geworden ». Je bent nooit te oud voor sport en spel.

De meneer, die daar op dat grasveldje aan het voetballen is ? Prachtig ! Hij vermaakt zich. Hij is geen moment bang, dat de mensen hem voor een kleine jongen zullen houden. Hij doet waar hij zin in heeft. Hij speelt geen rol. De mensen mogen om hem lachen zoveel als ze willen.

De knaap van een jaar of veertien, vijftien, die met zijn handen in zijn zakken over de stoep loopt te sjokken is heel wat belachelijker dan die andere jongen, die met zijn zusje met veel plezier aan het bokkie springen is. Die eerste jongen is alleen maar zielig !

Wel, wat zullen wij nu eens voor spelletje gaan doen ?

Kuifje

TAKA TAKATA

DOOR JO-EL AZARA • SCÉNARIO VICQ

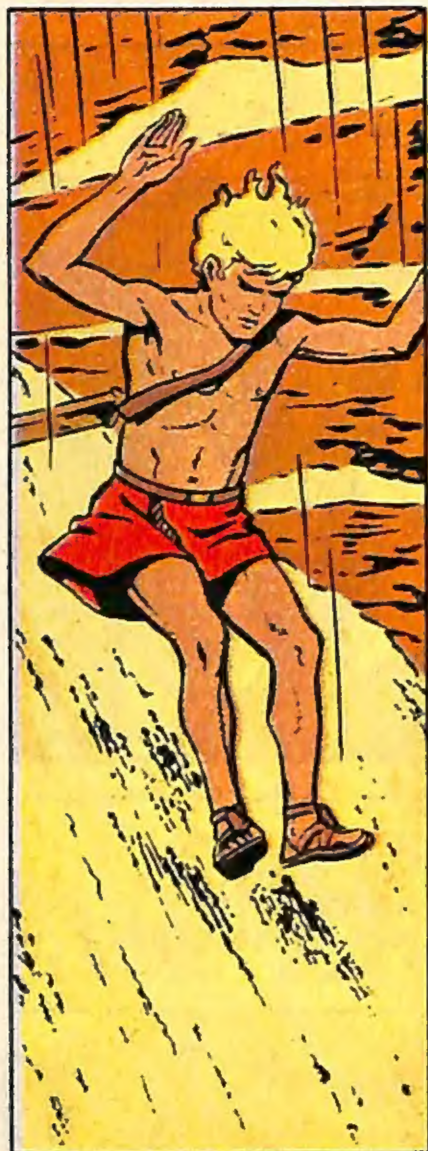

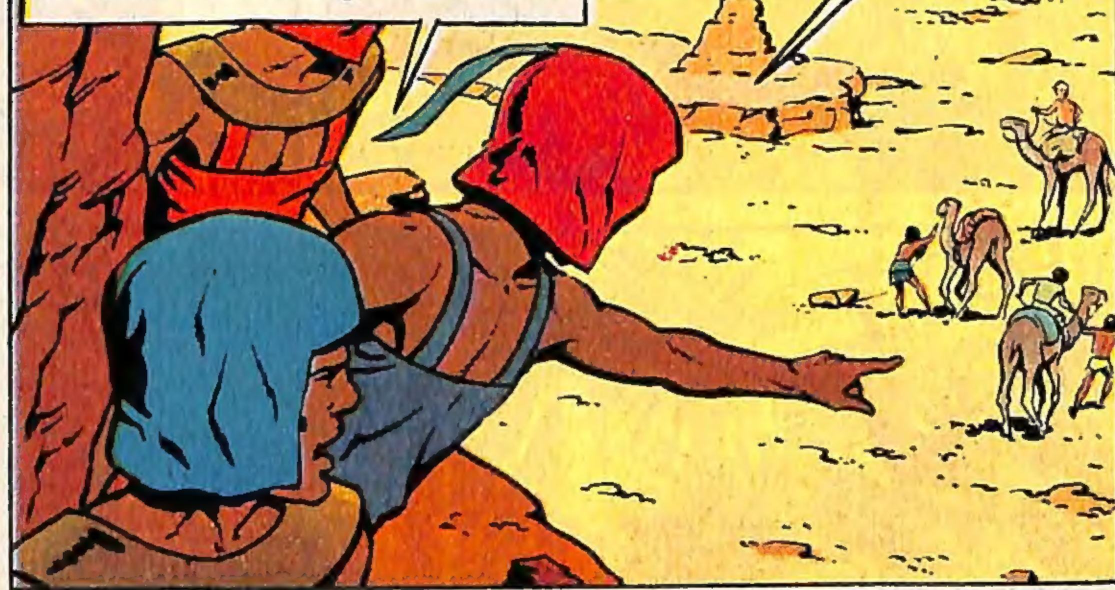
ALEX en DE WILDE

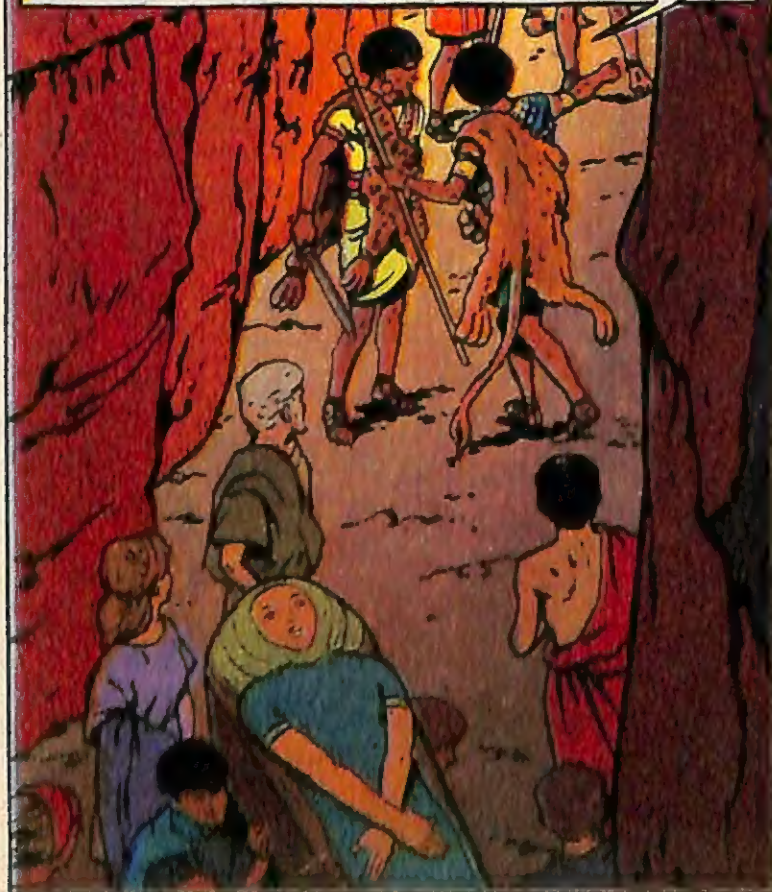
Alex en zijn vrienden worden achtervolgd door de krijgers van de Cyreneeën. Ze slagen

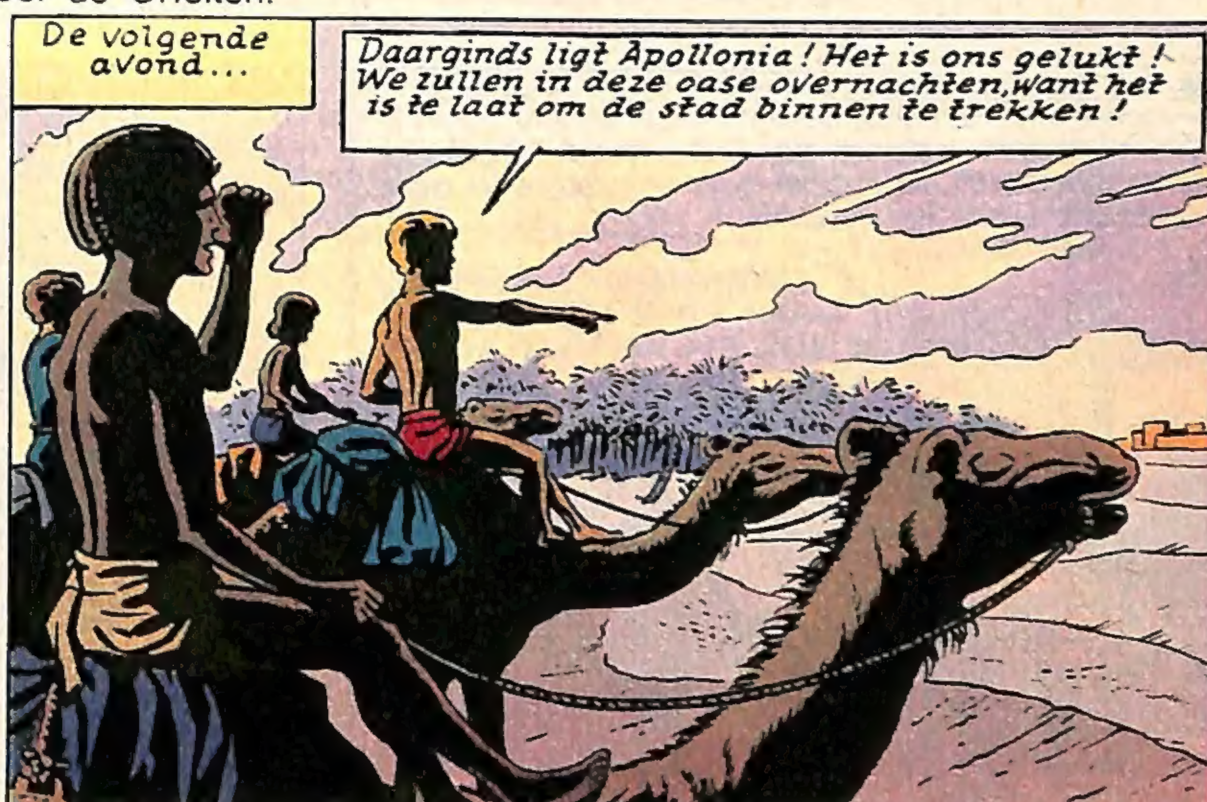
GOD

DOOR JACQUES MARTIN

er in te vluchten met enkele dromedarissen, die klaar staan voor de Grieken.

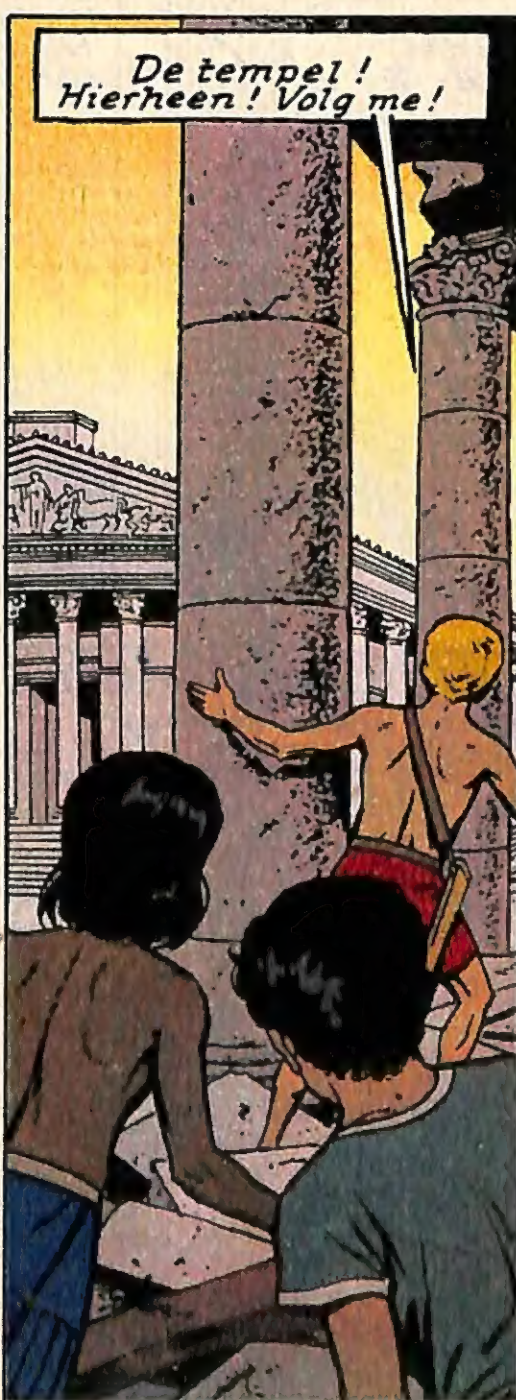

wordt vervolgd

BIJ RUILEN

Wood- City wordt opnieuw bezocht door de bandieten.

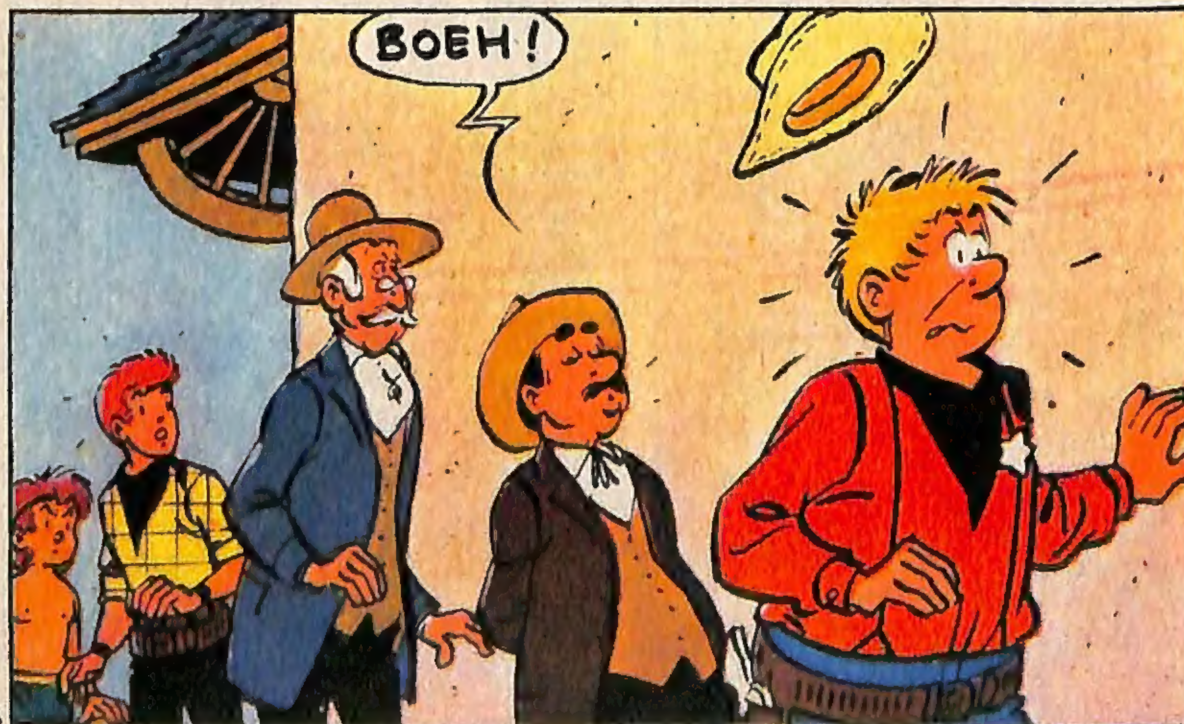

MOET ER EEN HUILEN...

door **TIBET** naar een scenario van **A.P. DUCHATEAU**

Dog Bull, de sheriff, neemt nieuwe maatregelen.

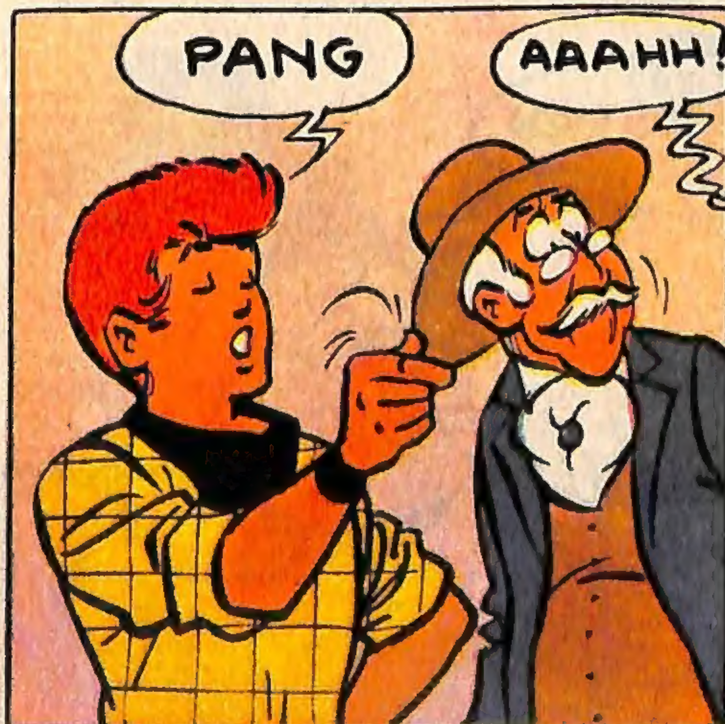

wordt vervolgd

DOMMEL

door DUPA.

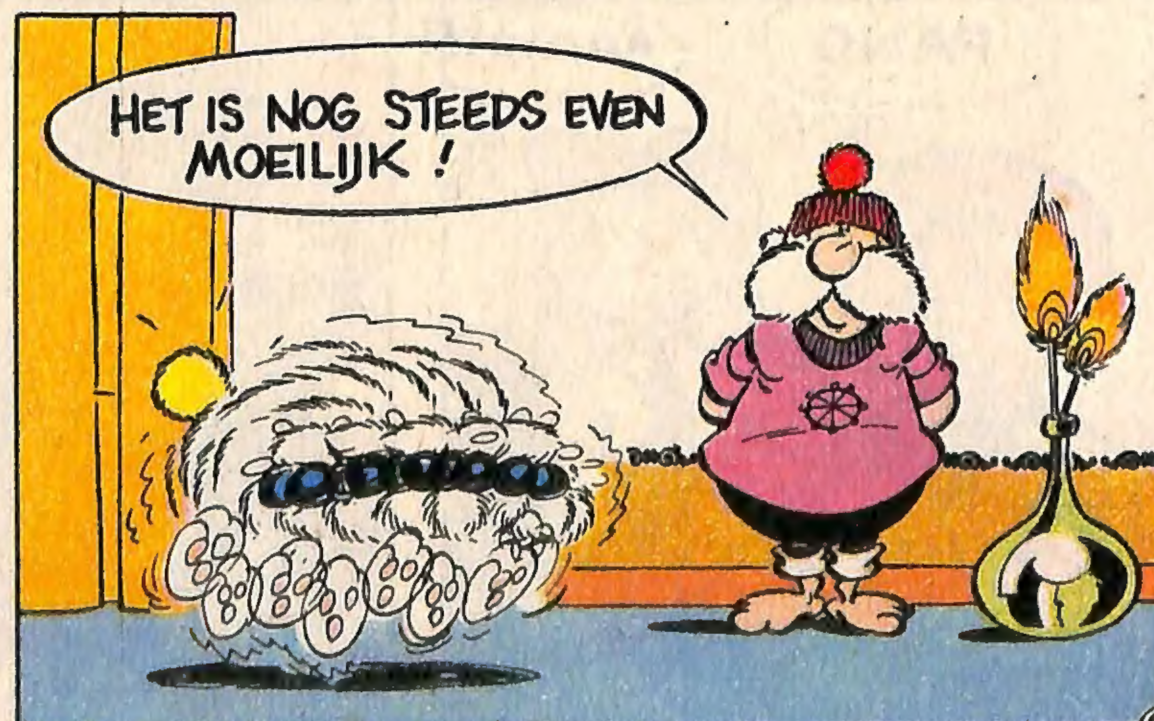

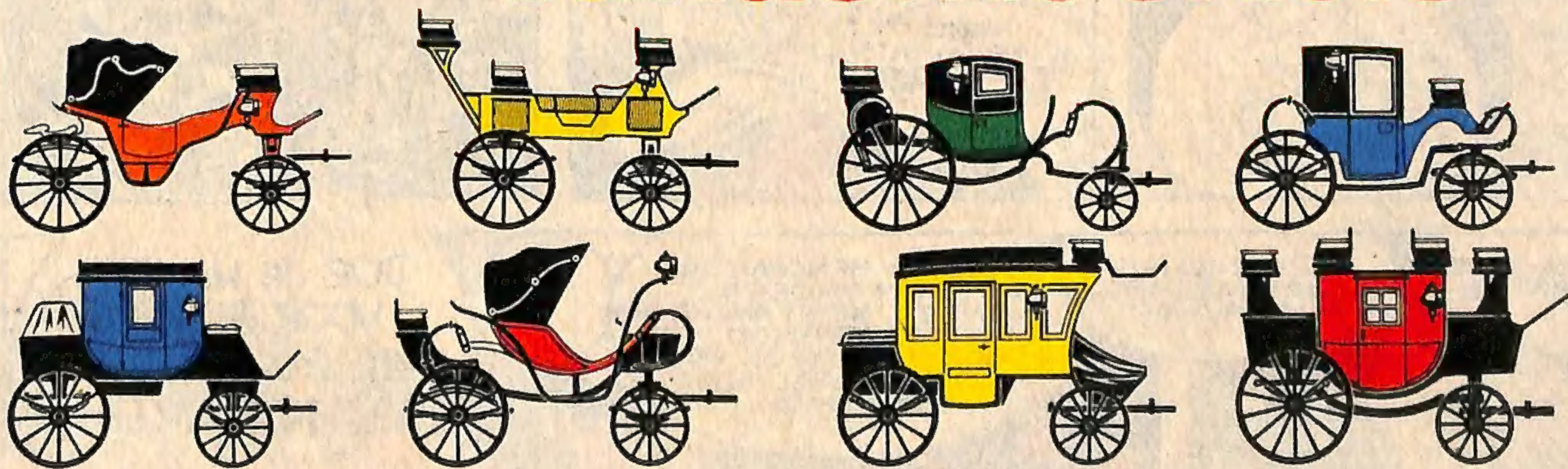

FANTASTISCH!

die postkoetsen anno 1800 aangeboden door olie

vandemoortele

. . . en er zijn er wel acht. Echte ! Vlug in mekaar knutselen (koud kunstje voor jou) en dan . . . er op los ! Wèg met je oeroude postkoets. Met je kranige diligence. Of met één van de zes andere . . . zie je ze al razen, denderen, stuiven . . . roetsch, wankele bruggetjes over, diepe ravijnen langs, het kurkdroge zand door . . . Hop, vurige vrienden, laat zien wat je kunt . . . Fantastisch, die acht oude koetsen ! Wil je ze ? Haal mama erbij. Ze koopt immers graag die fijne arachide-olie Vandemoortele. En bij elke fles krijgt ze gratis één van die postkoetsen, voor jou ! Samen met een blaadje waarop je leest wat je moet doen, om ook de grote « Afspanning 1800 » te ontvangen. Daar op de ruime binnenkoer, of in de stallingen, kun je met je paarden even uitblazen. Of . . . verder fantaseren.

H33

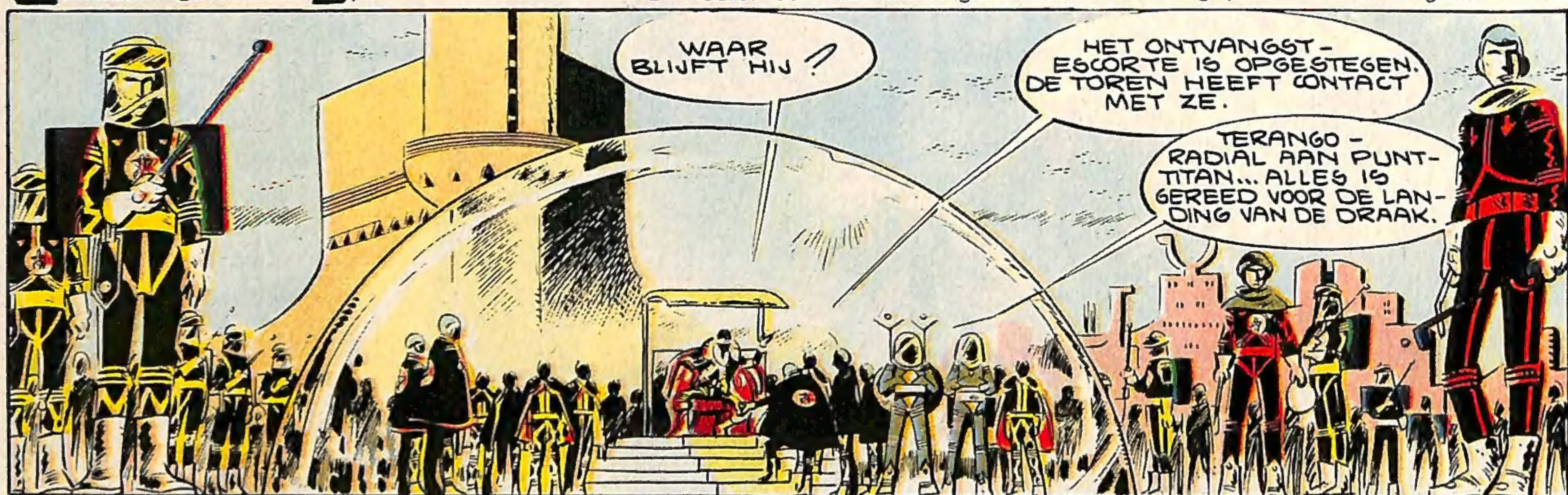
publicontrol/b&b 18817

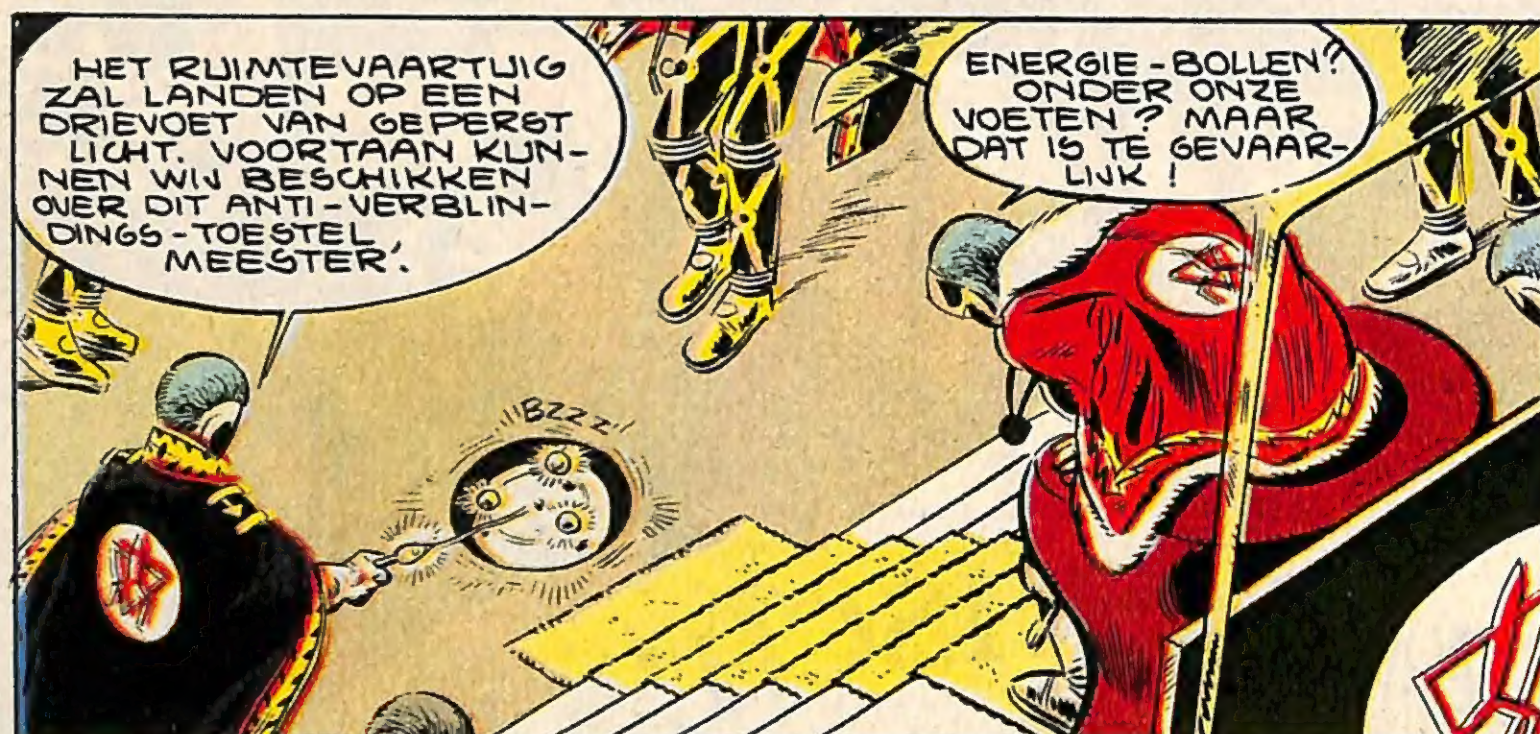

LUC ORIENT

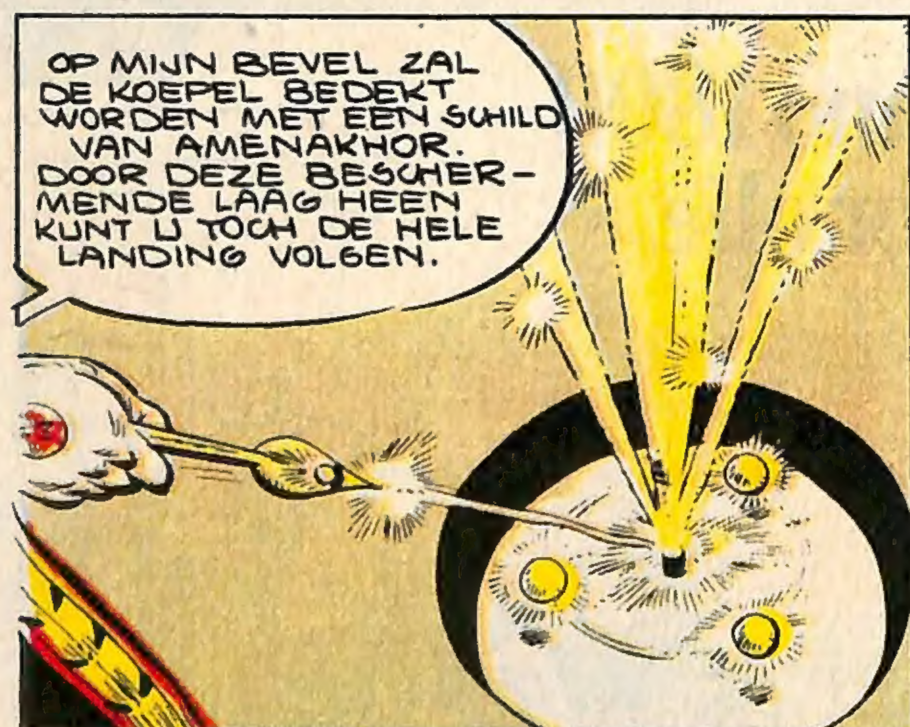
door EDDY PAAPE/GREG

Er heerst een koortsachtige drukte in Terangopolis. Sectan begeeft zich naar

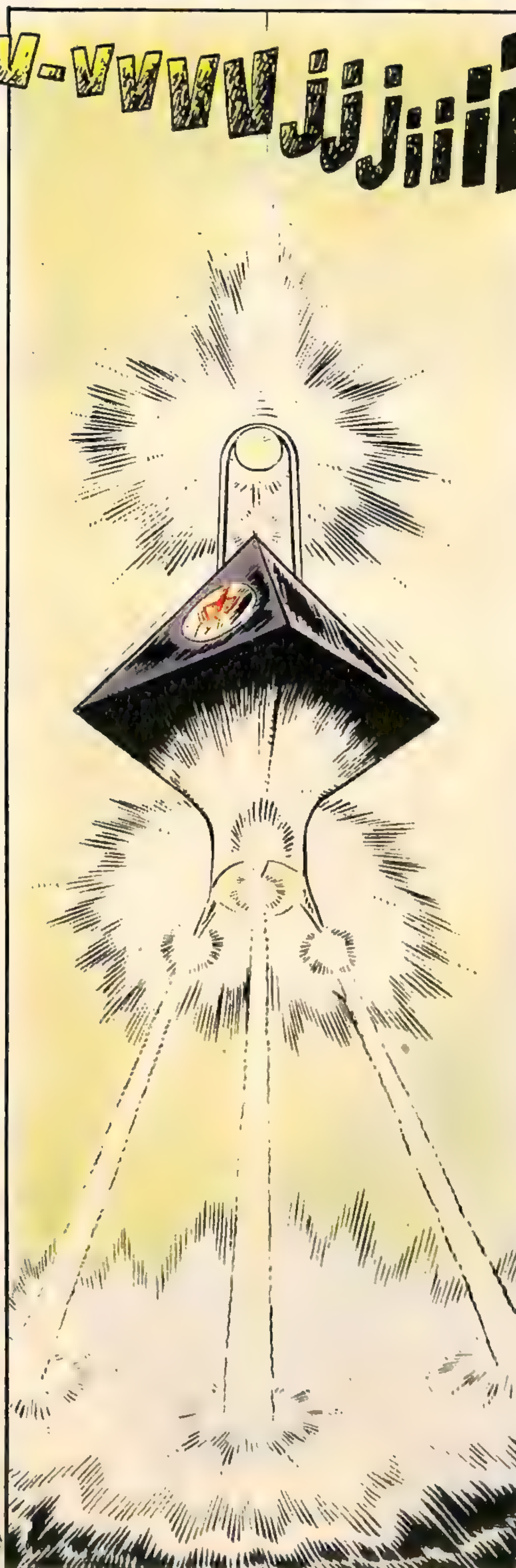

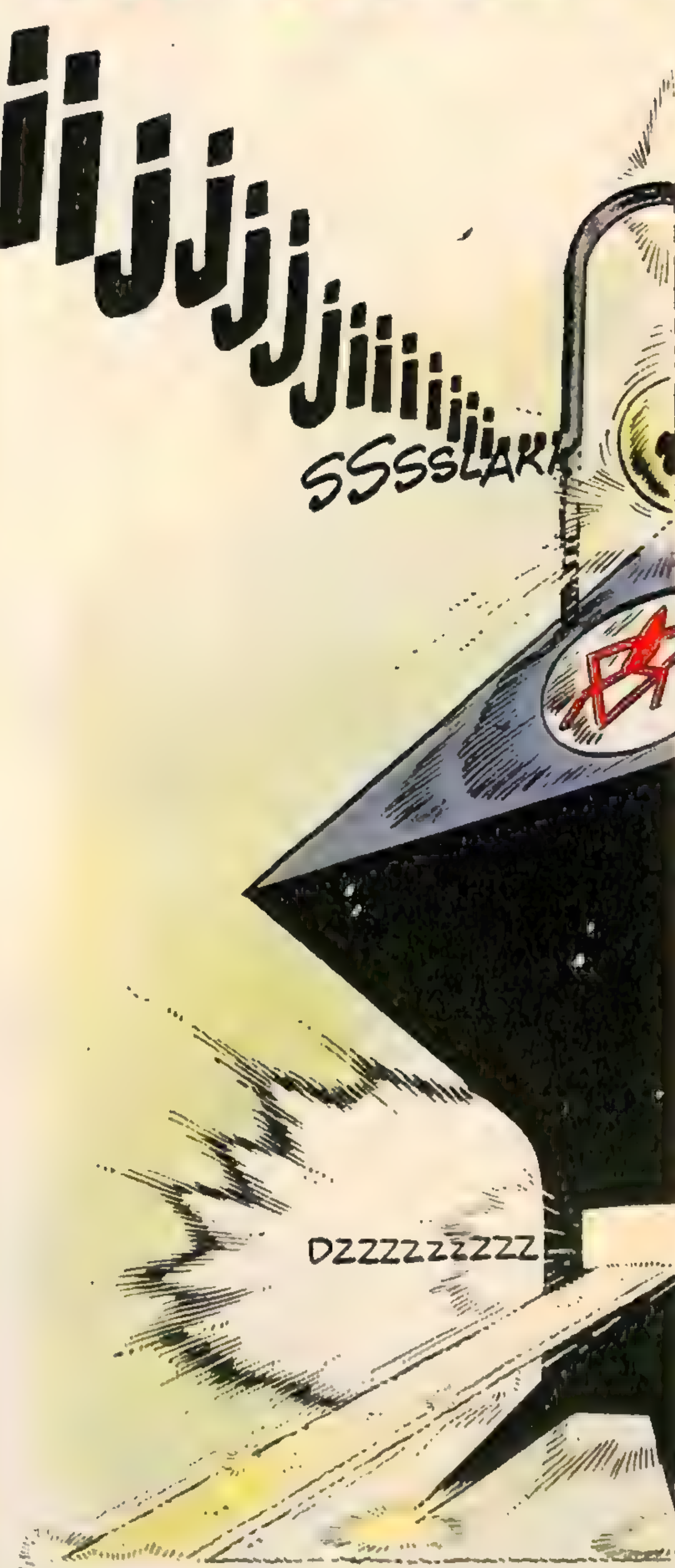
de keizerlijke ruimtehaven om een belangrijke gast welkom te heten.

DE VUURDRAAK IS GELAND. EEN PANEEL SCHUIFT WEG ... WELKE BEZOEKER ZAL NU ZICHTBAAR WORDEN VOOR DE OFFICIELE EN VERBORGEN TOESCHOUWERS ?

wordt vervolgd

WIE MAAKT ONS BLAD ?

Vandaag :

BEKLAAGDE, gaat u zitten ! Dit zinnetje is uitermate geschikt om ons voor te stellen aan André-Paul Duchâteau, op de eerste plaats omdat het ons meteen midden in de gerechtelijke sfeer brengt, waar hij altijd mee bezig is en op de tweede plaats omdat het geijkte zinnetje « Beklaagde, sta op » is en Duchâteau gegarandeerd het tegenovergestelde zou zeggen. Hij doet namelijk nooit anders dan de lezers op een dwaalspoor brengen door de kleinigheden, die onverwacht van groot belang blijken te zijn.

We hebben dus plaats genomen tegenover André-Paul Duchâteau. Hij kijkt ons vriendelijk maar onderzoekend aan. We voelen, dat we meteen in een bepaalde categorie ondergebracht zijn door de man, die Rik Ringers bij zoveel onderzoeken leidt.

— Ik zou niet graag een echte politie-agent zijn, zegt André-Paul Duchâteau met een glimlach. Er zijn minder verrassingen in hun vak dan in het mijne. Als ik een verhaal schrijf, sta ik verbaasd over mezelf. Dat is grappig ! Deze professional in het oproepen van spannende situaties heeft plezier in zijn werk en dat is nu juist zo grappig. Hij heeft altijd heel veel belangstelling voor de manier waarop een onderzoek geleid wordt. De menselijke factor, die altijd voor volslagen onverwachte verrassingen zorgt, is hem niet vreemd.

— Ik schrijf niet alleen detective-verhalen, voegt hij er nog aan toe. Meer dan eens bezorg ik Tibet grappige ideeën voor Chick Bill, ik heb met andere tekenaars samen gewerkt bij het uitwerken van komische of avontuurlijke verhalen en mijn eerste strip is een verhaal over piraten geweest : « De Vurige Driehoek ».

— Mijn eerste strip ? Bedoel je daarmee dat je ook nog andere verhalen gemaakt hebt ?

— Ja. Ik heb ook detective-boeken geschreven, dus niet alleen scenario's voor strips. Mijn eerste detective-boek « Een Moord voor een Moord » heb ik geschreven toen ik vijftien jaar was. Het is toen ook uitgegeven.

Spanning met ...

De eerste roman van A.P. Duchâteau, die uitgegeven werd toen hij 15 jaar was, is een verzamelstuk geworden.

André-Paul DUCHATEAU

— Vertel daar eens iets meer over?

— Ik ben altijd een groot bewonderaar geweest (en ik ben het nog!) van Stanislas-André Steeman, de schrijver van knappe detective-verhalen en de geestelijke vader van « Meneer Wens ». Tijdens de bezetting was er veel belangstelling voor detectiveromans omdat er nu eenmaal niet zo veel gelegenheid tot ontspanning was. Stanislas-André Steeman kwam op het idee om een nieuw soort detectiveverhalen op de markt te brengen. Tijdens het lezen van het verhaal moest de lezer dezelfde gegevens verzamelen als de detective en dan zelf de oplossing proberen te vinden. De serie had veel succes, dat bleek wel uit de brieven van de lezers. Ik was een van die lezers en na een uitgebreide briefwisseling heb ik ten slotte zelf een verhaal ingestuurd. Dat was « Een Moord voor een Moord ». Het verhaal speelde zich af op een plaats, die ik toen heel goed kende : de school. Het ging vrij aardig. Ik heb daarna nog andere romans geschreven...

— Je hebt succes gehad bij de lezers, de stapels brieven bewijzen dat. Je bent dus maar blijven schrijven...

— Al 25 jaar lang, ja. Ongelofelijk, maar waar. Ik ben nu bijna veertig. Voorlopig ben ik van plan niet ouder te worden, want ik vind dit een mooie leeftijd...

— Rik Ringers, de held, die je samen met Tibet in het leven geroepen hebt, heeft al heel wat avonturen meegemaakt. Hoe is dat in zijn werk gegaan?

— Heel langzaam, zou ik willen zeggen. Eerst hebben we hem « op laten treden » in een paar korte strips. Hij had toen nog niet zijn definitieve gezicht. Daarna zijn er een stel « raadsels » gevolgd met een tot de lezers gerichte vraag aan het eind. Daarbij was dan een grote tekening van Tibet. Vervolgens hebben we « Het Teken van Kameleon » gemaakt en de rest is iedereen bekend...

— En nu?

— We gaan vanzelfsprekend door op de ingeslagen weg. We beginnen in dit nummer met een nieuw verhaal « Spoken in de Nacht ». Je begrijpt zeker wel, dat ik niet van plan ben ook maar iets te verklappen. Als dat achter de rug is hebben we nog heel wat in petto voor Rik.... en Tibet en de lezers....

— Mogen we misschien enkele bijzonderheden weten over André-Paul Duchâteau zelf of is hij even raadselachtig als zijn verhalen?

— Welnee. Ik ben 1,79 m. lang (1,80 m. als ik in vorm ben), ik weeg 71 kilo, ik ben gehuwd en ik heb een dochtertje van drie jaar. Ze heet Sylvie. Ik heb een auto (ID Citroën). Ik reis nogal veel. Behalve Frankrijk en België heb ik Spanje, Italië, Duitsland en Kongo-Kinsjasa bezocht.

— Sport? Andere liefhebberijen?

— Ping-pongen en voetballen als kijker voor de televisie. Ik volg de wedstrijden dan eens als tegenstander, dan eens als fan. Ik houd van de bioscoop en als er interessante films zijn ga ik altijd kijken. Bij voorkeur ga ik naar westerns, komische films, detective-films... Als het verhaal maar knap is en goed gebracht wordt. Ik lees ook graag : biografieën en goede detectives. De kwaliteit is belangrijk, niet de soort!

— En strips?

— Behalve Rik Ringers? Ik ben een groot bewonderaar van Paul Cuvelier en Edgar P. Jacobs.

— We hopen je nog vaak in ons blad terug te vinden. Ondertussen gaan we met spanning « Spoken in de Nacht » lezen. We zijn er zeker van, dat de koude rillingen ons over de rug zullen lopen.

— Dat verwondert me niks, want je komt met Rik Ringers midden in de sneeuw terecht!

Volgende keer :
Van Marc Kleester tot Doc Silver : Microfoon, pen en camera en YVES DUVAL

MICHEL VAILLANT

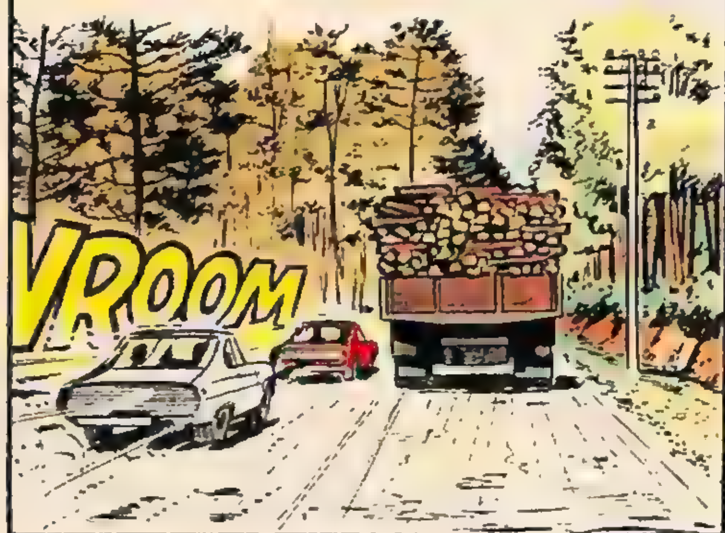
door jean graton

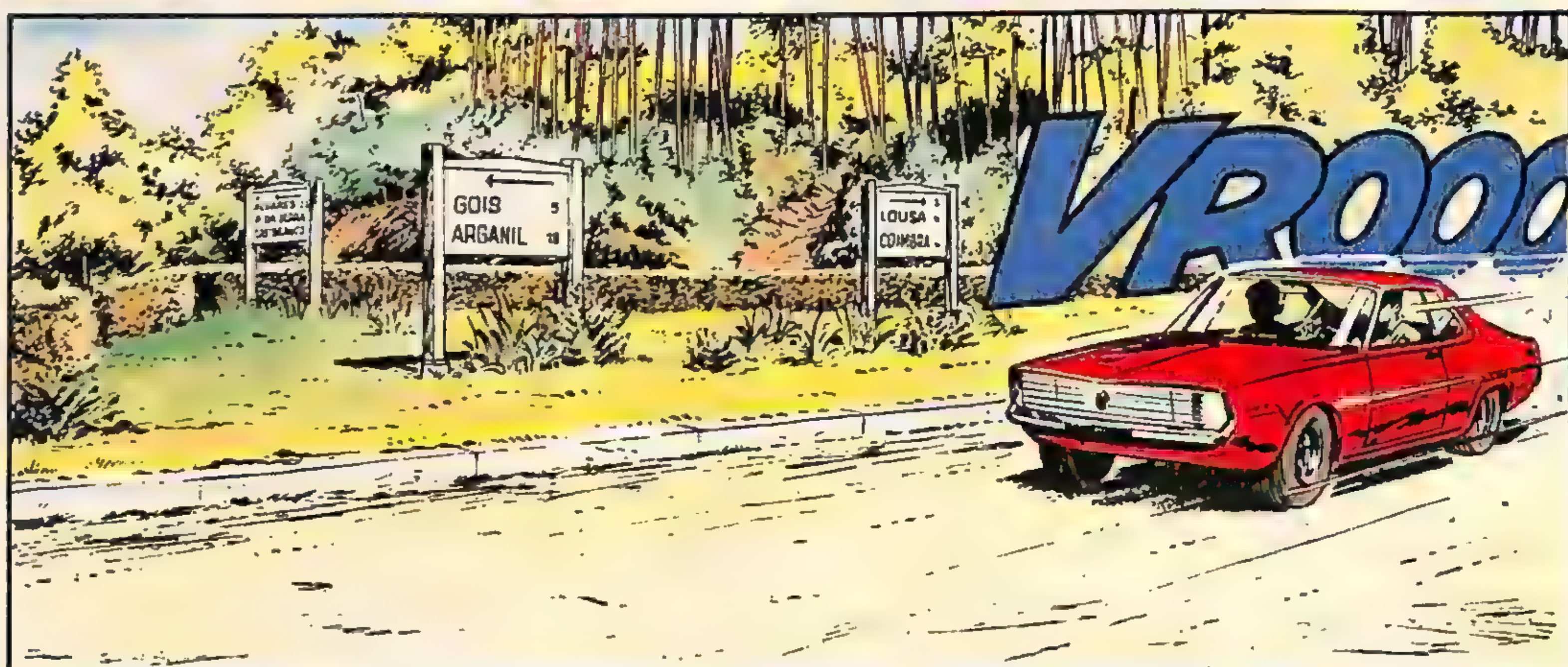

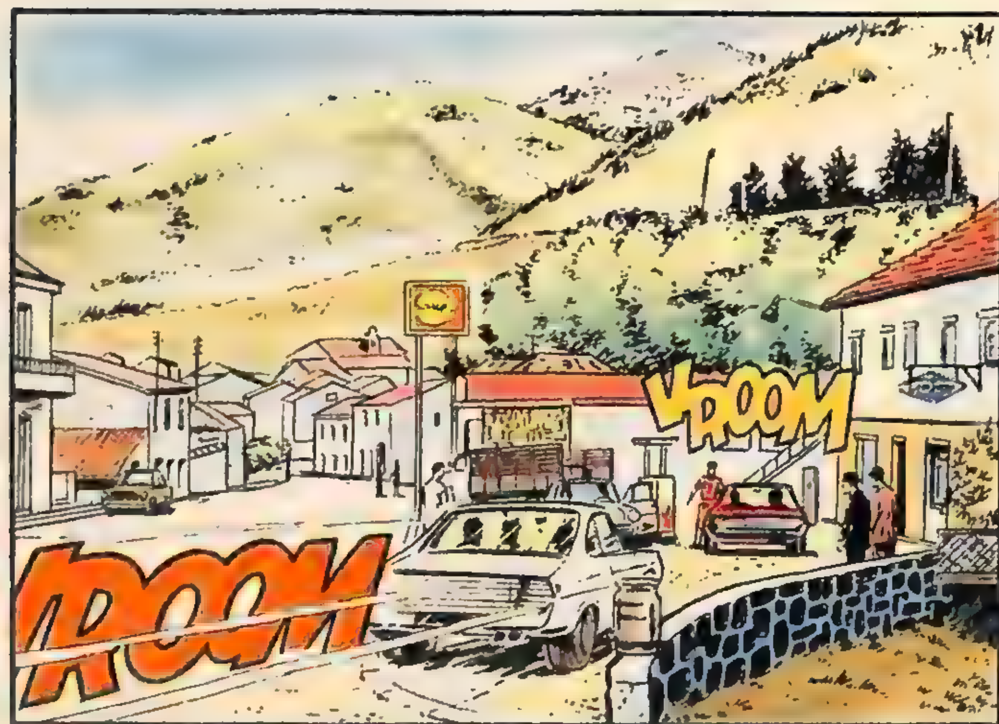
Onze vrienden reizen naar Portugal om

DE VIER WEGSTUKKEN IN SINTRA ZIJN NAUWKEURIG BESTUDEERD. OP DE DAG VAN DE RALLY ZULLEN DE OMSTANDIGHEDEN ZEKER ANDERS ZIJN, MAAR HET IS NOG TE VROEG OM DAAR NU AL AAN TE DENKEN. DE TWEE VAILLANTES ZETTEN DE TOCHT VOORT...

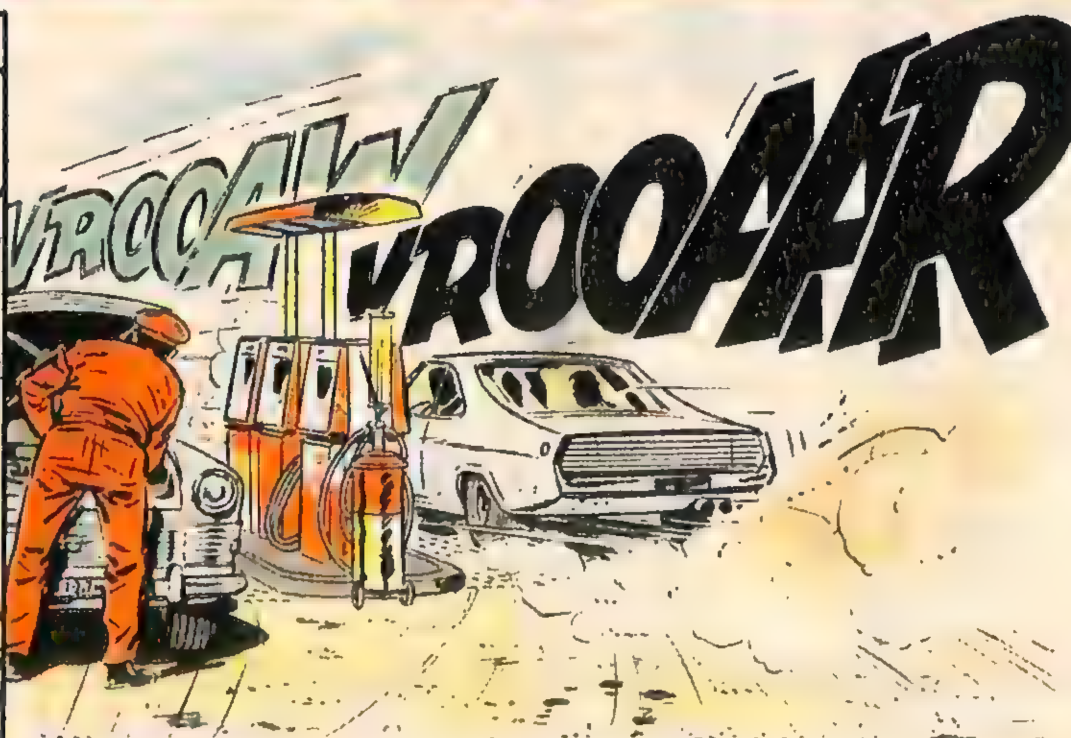

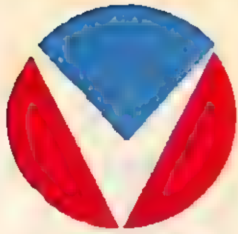

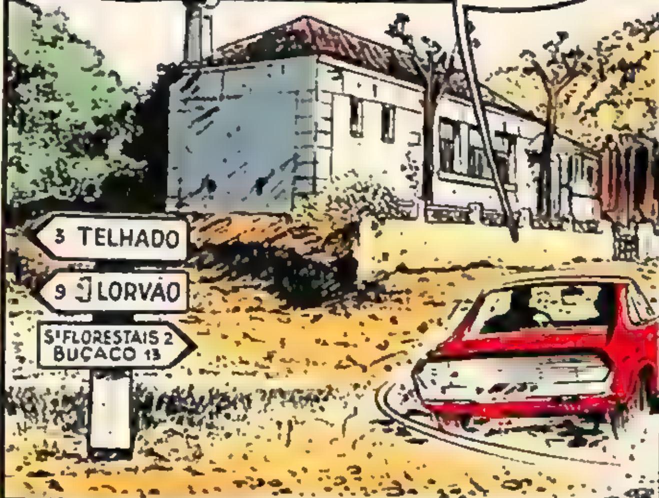

5 meisjes in de race

het parcours voor de TAP-rally te verkennen.

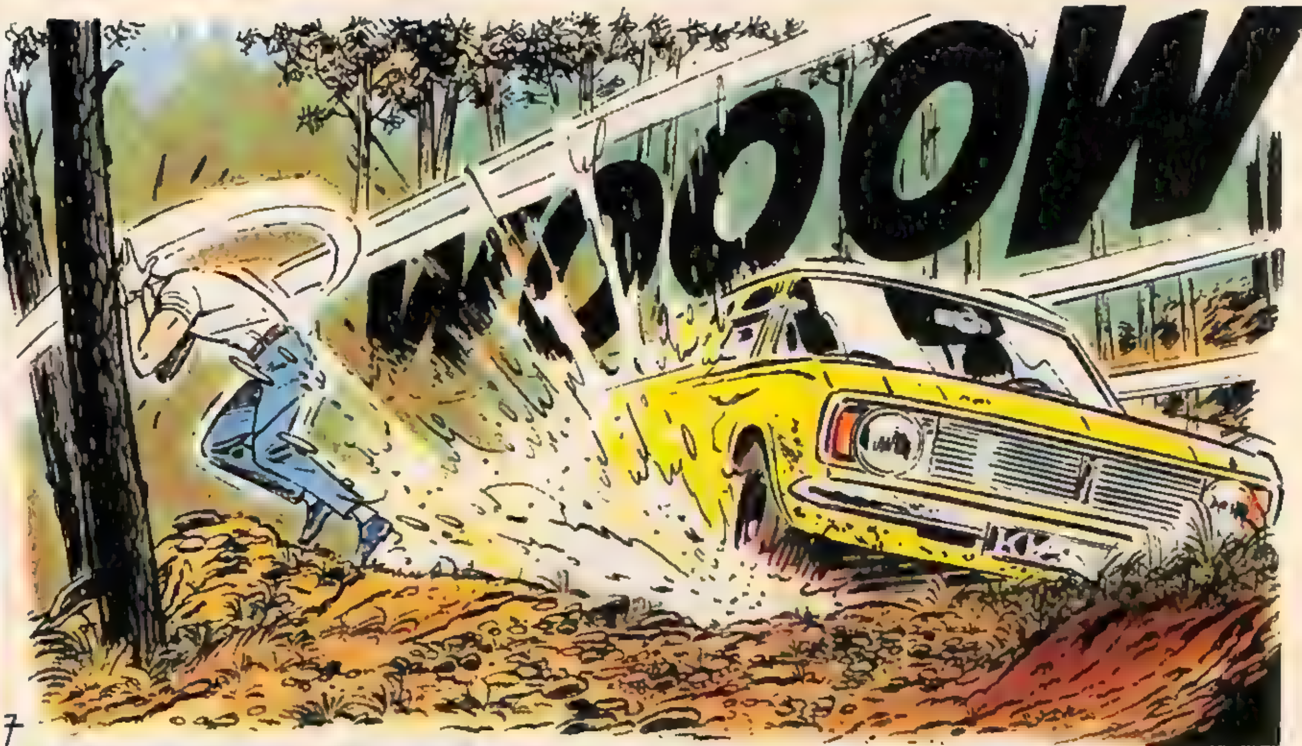

wordt vervolgd

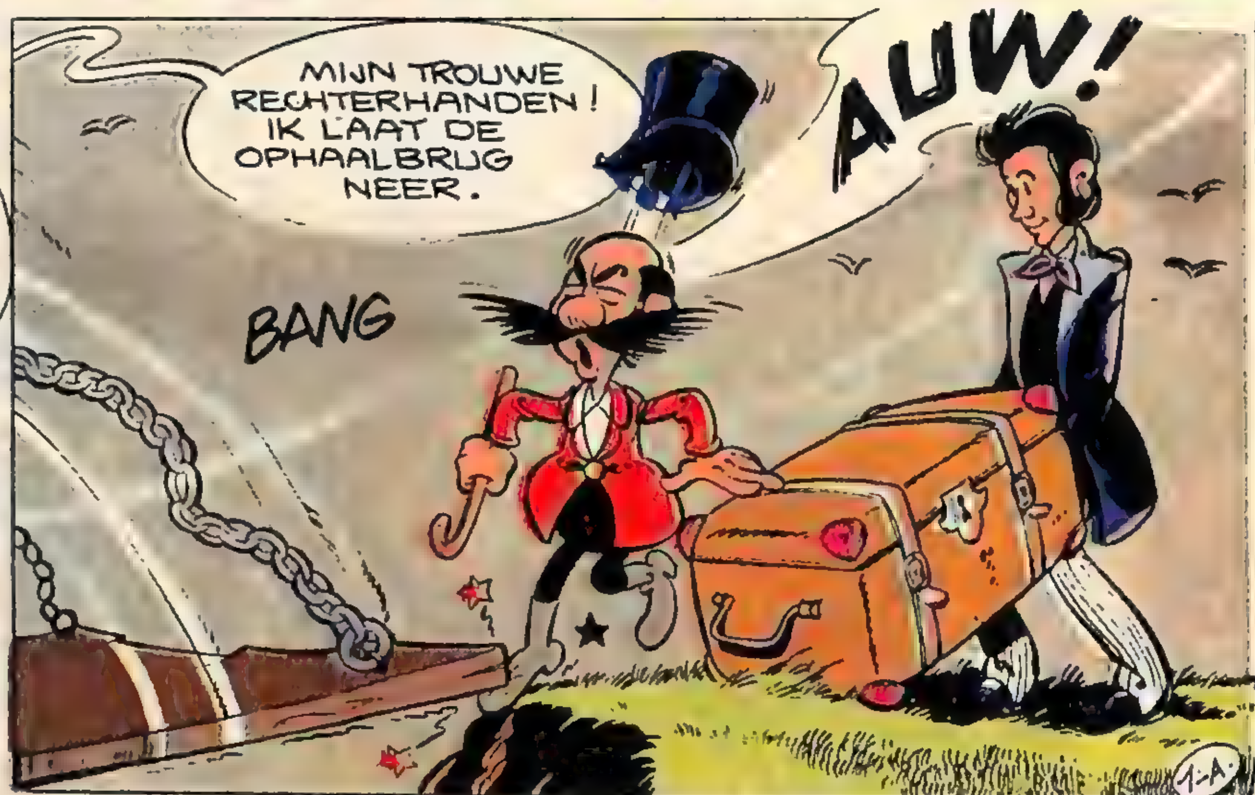
HANS BAKKE-BAARD

TEKENINGEN: DESCLEZ
TEKST: A-P. DUCHATEAU

IK KOM JE PLAATS INNEMEN, ONHANDIGE NIETSNUT. IK WIL COMMISSARIS ZIJN IN JOUW PLAATS. VERDWIJN OF ...
NEE, IK VERDWIJN AL. EERLOOSHEID BETEKENT ZEKERHEID.

VERDWIJN ALS EEN SCHIM IN DE NACHT, LACHSPIEGEL. EN DENK EROM. GEEN ALARM!
NEE, NEE! GELUKKIG BEN IK MATELOOS LAF.

IK VLUCHT OP EEN SCHANDELIJKE MANIER. IK LAAT MIJN POST IN DE STEEK. IK ONTVLUCHT MIJN SCHADUW. TEGENOVER MIJN (DRIE MINUTEN) OUDERE BROER VERLIES IK ALTIJD MIJN GEZICHT!

DE ONDOORDRINGBARE DUISTERNIS VORMT EEN SCHAAMTEVOLLE MAAR ZEKERE SCHUILPLAATS. MOGEN MIJN DIENAREN HUN PLICHT DOEN. ZE WORDEN DAAR (SLECHT) VOOR BETAALD.

DE NACHT VALT VERRASSEND SNEL. NIEMAND ZAL ME TUSSEN DEZE ROTSEN OOIT KUNNEN VINDEN.
IK ZAL MET MIJN STOK DE GROND AFTASTEN OM NERGENS OVER TE STRUIKELEN...

GEEN STER TE ZIEN... DUS WE TASTEN...
2-A

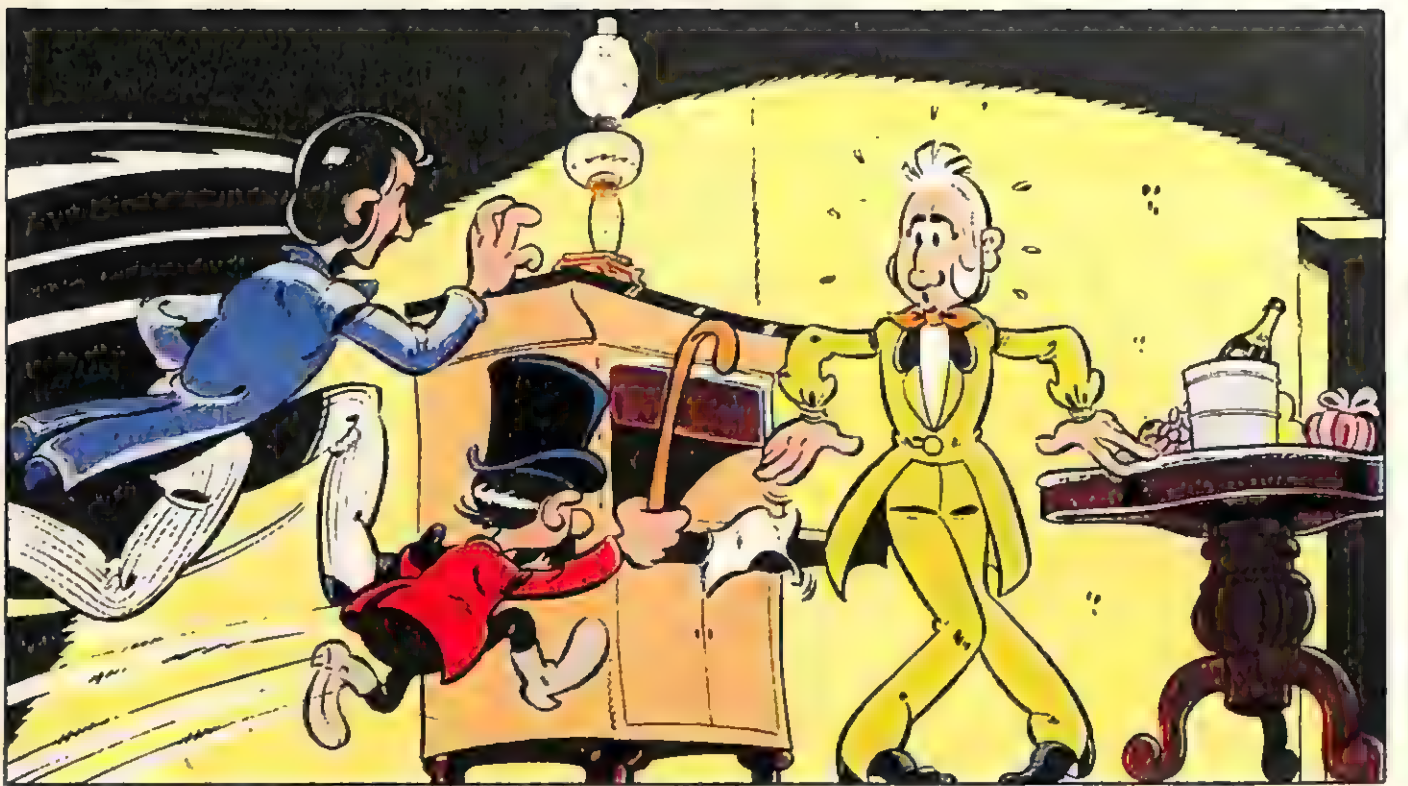

OH, MIJN STOK ... MIJN STOK IS GEVALLEN... ZEKER ERGENS ACHTER BLIJVEN STEKEN...

OH, HOE KAN IK NU MIJN WEG NOG VINDEN... OH, DAAR IS HIJ.

IK HEB MIJN STOK TERUG. NU ZAL IK HEM STEVIG BIJ HET HANDVAT VASTHOUDEN... EN AL TASTEND VOORWAARTS...

ONDERTUSSEN...
WE HEBBEN HET GELUID VAN STEMMEN GEHOORD.
EN DAAR ZIJN WE!
2-B

MIJN DANK VOOR JULLIE BEZORGDHEID, BESTE MANNEN. IK DRINK SLECHTS EEN GLAASJE CHAMPAGNE. VERDWIJN DUS MAAR WEER.
JUIST JA.
UITSTEKEND.

HOE DURVEN JULLIE MIJ ZO TE BEHANDELEN!
NEEMT U ONS VOORAL NIET KWALIJK, COMMISSARIS, MAAR WE VERTROUWEN HET ZAAKJE NIET HELEMAAL.
WE WILLEN EERST ZEKERHEID HEBBEN.

MAAR...
ONZE VERONTSCHULDIGINGEN, COMMISSARIS, MAAR HET IS ONZE ONDANKBARE TAAK UW SCHOEN UIT TE TREKKEN.

ZIE JIJ WAT IK ZIE?
INDERDAAD, COLLEGA. IK ZIE NIETS. DE COMMISSARIS HEEFT DE GROTE TEEN VAN ZIJN RECHTERVOET LATEN TATOEËREN OM ZICH TE ONDERSCHEIDEN VAN ZIJN MISDADIGE TWEELINGBROER.
3-A

MET ANDERE WOORDEN, JIJ BENT DE ONTSNAPTE SCHURK. WAAR IS ONZE GELIEFDE COMMISSARIS? SPREEK?
VOORUIT!
MIJN TWEELINGBROER ZWERFT ERGENS ROND, ZOALS GEWOONLIJK.

WE MOETEN HEM REDDEN.
MOOI GEZEGD, COLLEGA.

ONDERTUSSEN, IN DE STIKDONKERE NACHT...
NEE... WAT VRESELIJK... IK VOEL NIETS MEER... IK VOEL NERGENS MEER VASTE GROND.

OVERAL OM MIJ HEEN TAST IK ROND IN HET NIETS... ZEKER EEN INSTORTING OF ZO...

WAT EEN VRESELIJKE TOESTAND. IK STA HIER MOEDERZIEL ALLEEN OP EEN STUKJE GROND VAN DERTIG BIJ DERTIG CENTIMETER... IK MAG ME NIET MEER BEWEGEN...
3-B

(1) JA, JA, JA (NOOT VAN DE MAKERS)
(2) NEE, NEE, NEE (NOOT VAN DE REDACTIE)

4-B

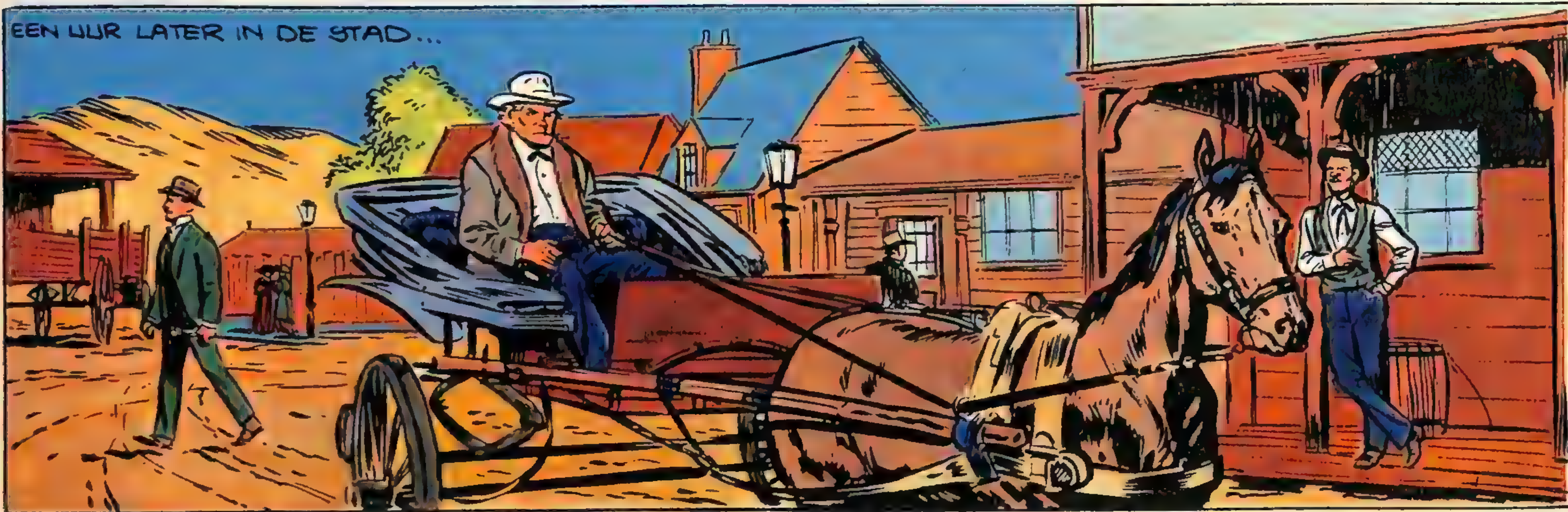
EINDE

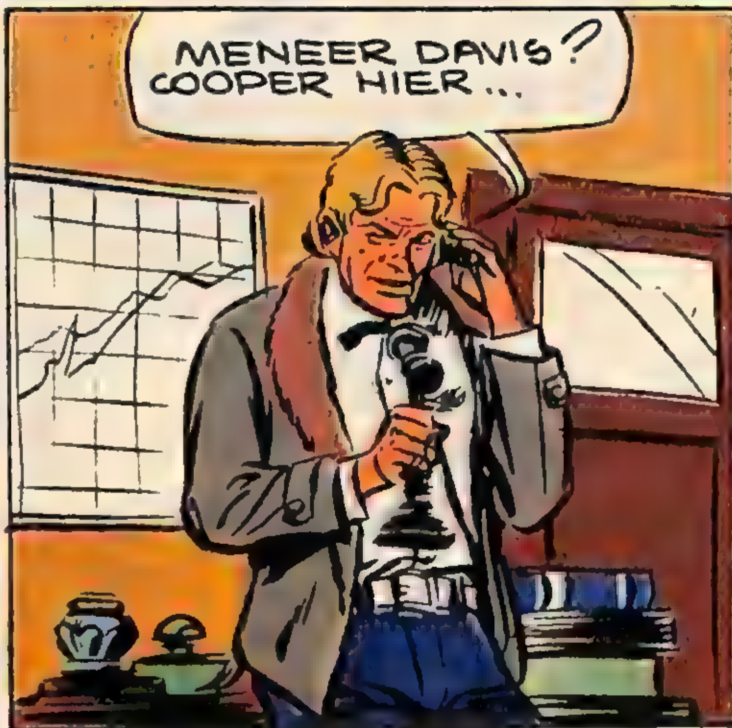
DOC SILVER

L & F. FUNCKEN
Y. DUVAL

Cooper, de bedrijfsleider van het bouwwerk, gaat naar de stad

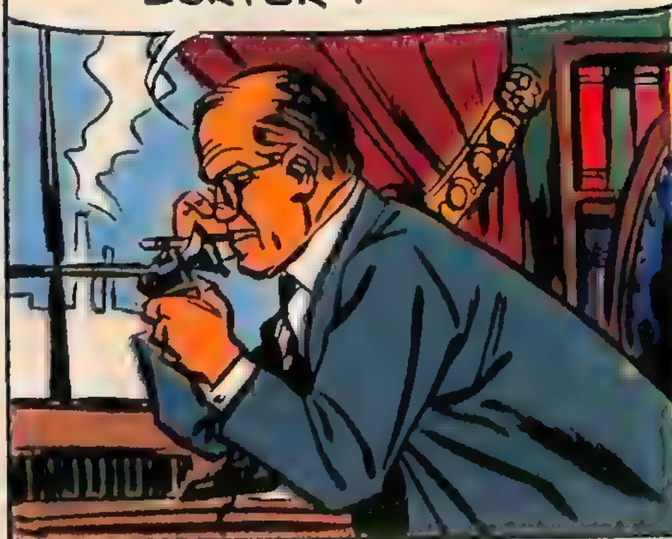

het dal van de angst

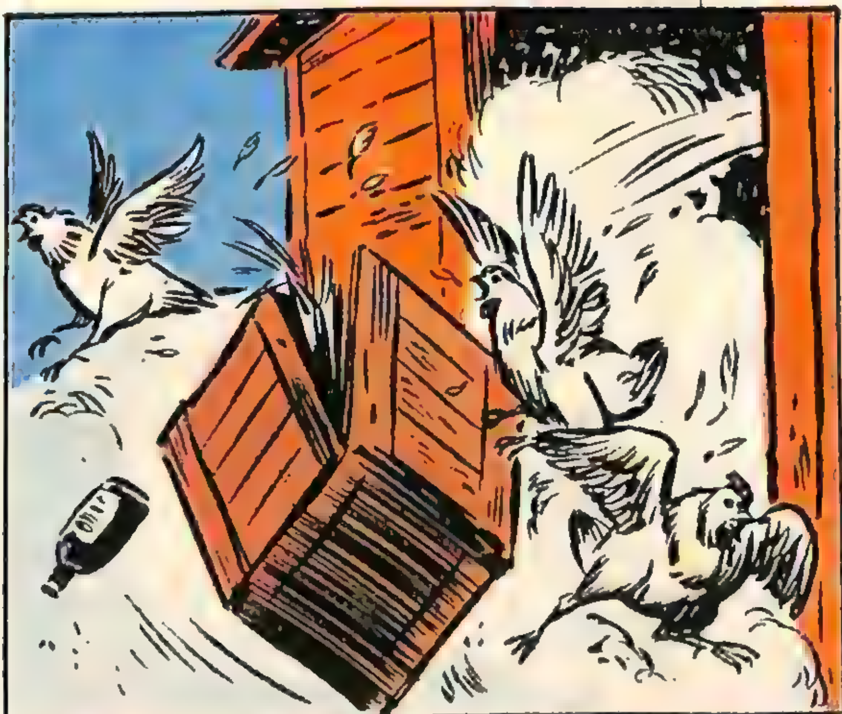
De komst van Doc Silver schijnt zijn plannen te dwarsbomen.

wordt vervolgd

IK HEB HET HART VAN JAPAN VOELEN KLOPPEN

Alle Japanse schoolkinderen dragen een uniform.

Een klassiek beeld van de Japanse mierenhoop : kimono's en westerse kleding op straat.

O-HAYO TOKYO

GEGROET TOKIO

Door onze speciale medewerker Yves DUVAL

De grappen van Taka Takata hadden me al voorbereid op een ontmoeting met Japan. De scenarist, mijn confrater Vicq, heeft zich zeker niet door zijn fantasie laten leiden. Ik heb er namelijk uitzonderlijke dingen ontdekt.

Ik heb veel landen bezocht., waaronder Groot-Brittannië. Ik was er van overtuigd dat alleen de Engelsen altijd iets aparts deden. De Japanners rijden links, net als de Engelsen, maar ze overtreffen deze laatsten verre in zonderlingheid.

Enkele voorbeelden uit het dagelijkse leven zullen duidelijk maken dat deze mensen er heel andere praktijken op na houden dan wij in onze contreien gewend zijn. In het land van de Rijzende Zon bevindt de voorplaat van een boek zich aan de achterzijde, terwijl dit bij ons juist omgekeerd is. Er zijn nog andere volkeren, die hun taal van rechts naar links schrijven. Inderdaad, maar dit is pas het begin. Als de Japanners op hun vingers willen tellen, sluiten ze hun hand (naar de palm van de hand) te beginnen bij de duim. Wij openen de hand. Een onbelangrijke kleinigheid? Probeer het maar eens dan zul je het verschil gauw genoeg ontdekken.

In gezelschap gaan de heren voor de dames uit want zij zijn goed opgevoed, het gezicht en de handen worden verfrist met kokend hete handdoeken en in bepaalde gevallen eist de beleefdheid dat de schoenen uitgetrokken worden nog eerder dan de hoed afgenomen wordt. Als een eerlijke Japanner een geschenk krijgt, is het bijzonder onbeschoft om geestdriftig te zijn over het voorwerp nadat het touttje en het papier er af gehaald zijn. Bij ons Westerlingen is juist het tegenovergestelde het geval. De beleefdheid van de mikado eist dat hij het geschenk achteloos ergens neer legt en vervolgens doet alsof hij het enkele seconden later volledig vergeten is.

De adressen worden daarginds geschreven te beginnen bij het land, de stad, de wijk, het huizenhok en tenslotte de naam van de geadresseerde.

BAMBOE EN TRANSISTORS

Japan is het land van de tegenstellingen. Dat valt des te meer op als we

Tussen twee schotels door pleegt deze kok snel even een telefoontje.

Kleine kinderen worden nog steeds op de rug gedragen. Het zou trouwens onmogelijk zijn om in Tokio met een kinderwagen op de stoep te lopen.

De schoenpoetster doet haar werk in de openlucht.

de duizenden jaren oude beschaving stellen tegenover het moderne leven. Tokio is een nieuwe stad; vijf en twintig jaar oud. In deze kwart eeuw is de stad herrezen uit de as.

Er staan nu reusachtige gebouwen op een plek, die de bommen van de Tweede Wereldoorlog volledig met de grond gelijk gemaakt hadden. De wederopbouw is zo snel gegaan en heeft zulke gigantische afmetingen aangenomen, dat de stedebouwkundigen geen tijd gehad hebben om alles in bepaalde banen te leiden. Daarom heerst er een schijnbare chaos in deze hoofdstad — de grootste van de wereld — uitgespreid over 50 kilometer en bevolkt door zo'n 11 miljoen inwoners.

Wolkenkrabbers in staal en glas staan naast de traditionele houten gebouwen. Op straat loopt een Japanse zakenman, gekleed in een modern Westers pak, zonder met zijn ogen te knipperen langs een vrouw, gekleed in een kimono, een slapend kind op de rug. Deze beelden van vandaag en gisteren vermengen zich onophoudelijk in de straten, waar een dichte menigte zich verdringt. Toch voelt men zich nooit onveilig in deze zee van mensen. De menigte overstroomt je niet, de mensen glijden langs je heen. Het verkeer in Tokio is onmogelijk te beschrijven. De straten van de stad hebben geen namen en de huizen zijn niet regelmatig genummerd wat de zaken er niet gemakkelijker op maakt. In een adres worden de « ku » (wijk), de « chô » (deel van een wijk) en de « chome » (blok huizen van ongeveer 100 meter) vermeld. Geholpen door de taxi-chauffeurs (er zijn er 45.000 in Tokio) kom je er altijd wel uit. Soms moet de chauffeur ook een beetje zoeken, maar voor de toerist, die toch geen haast heeft, betekent dit een stukje sight-seeing meer en een mogelijkheid om iets van de stad te zien dat niet in de toeristen-folders vermeld staat.

Ik heb, wandelend door de hoofdstraten van de stad, de veelvuldige beroepen, die in de open lucht uitgeoefend worden, kunnen bewonderen. Straatventers met kastanjes, vis, speelgoed, pennen en horloges, schoenpoetsters, krantenverkopers (sommige dagbladen hebben een oplage van meer dan 8 miljoen exemplaren); waarzeggers...

De Japanner is erg bijgelovig. Hij zal altijd een waaarzegger raadplegen voor hij iets doet in zijn leven, al is het nog zo onbelangrijk.

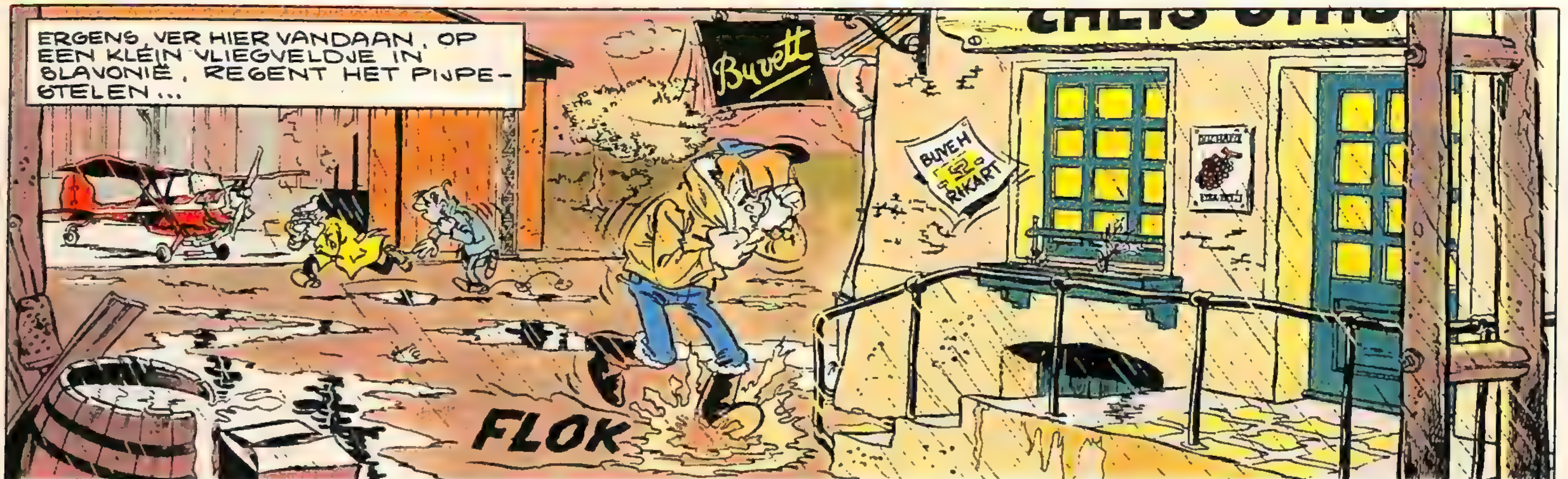
Als de Japanner niet werkt — wat zelden voorkomt, want de Japanners zijn ijverig van nature — als hij een paar minuten vrij heeft, als hij zijn schoenen niet laat poetsen, als hij zijn horoscoop niet leest, terwijl hij kastanjes of vis eet, telefoneert hij. De Japanner is dol op telefoneren. Telefoontoestellen staan overal opgesteld, soms doodgewoon voor de uitstalramen van winkels. Er zijn zelfs telefoons in de treinen. Iedereen babbelt en praat, regelt zijn zaken of wisselt schandaaltjes uit en dat gaat zo onafgebroken de hele dag door. Je zou bijna gaan denken dat Graham Bell zijn uitvinding speciaal voor dit volk gedaan heeft.

Een Japanse straat wil zeggen duizend kleine feitjes, duizend kleine dingen, die daar, meer nog dan elders, een bijzonder beeld vormen. De bezoeker kan zich nergens meer op oriënteren. Hij is omringd door een totaal andere beschaving, een andere taal, een ander schrift, een andere stijl van leven.

Zie verder blz. 26

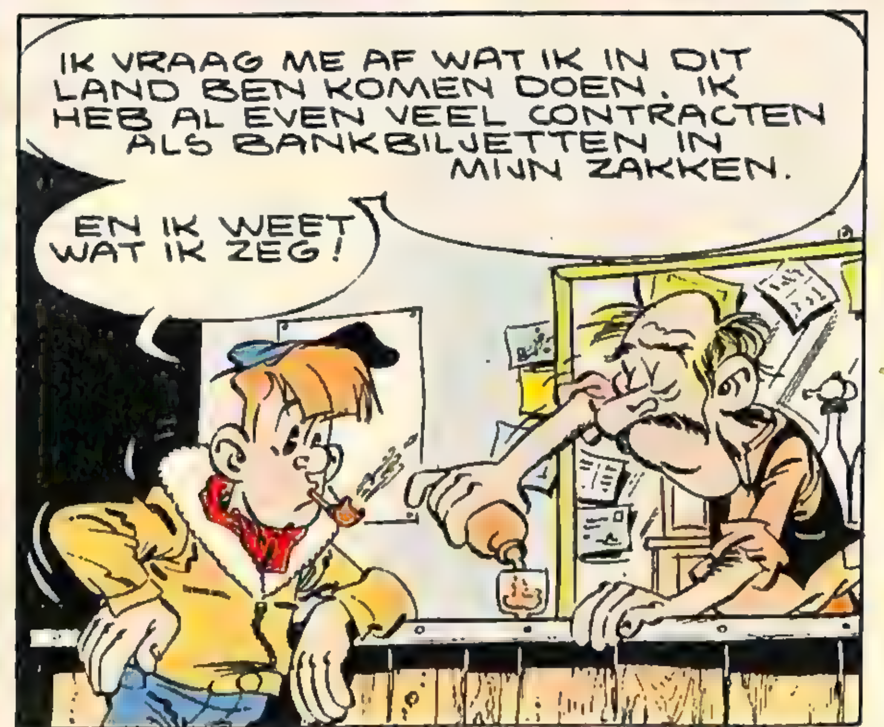

MAARTEN MILAAN

en de BETA-STRAAL

door GODARD

wordt vervolgd

IK HEB HET HART VAN JAPAN VOELEN KLOPPEN

Het hele jaar door gaan de scholieren, onder leiding van hun onderwijzer, de schoonheden van hun land bezichtigen.

Na een vlucht van 17,20 u. verlaat onze medewerker Yves Duval (aangeduid met een pijl) de eerste Boeing van de Sabena, die op Haneda-Tokio geland is.

De Japanners zijn dol op fotograferen, maar ze worden zelf ook graag gefotografeerd.

Vervolg van blz. 23

Het is een heel ander land ! Zelfs het modernisme vertoont niet meer dan een oppervlakkige gelijkenis met het onze. De oude dingen zijn in Japan namelijk veel ouder dan elders, maar de nieuwe dingen zijn hun tijd ver vooruit.

DE OPVATTING VAN HET MODERNE COMFORT

Ik zal hier niet uitweiden over de Japanse industrie. Dat zou te veel tijd vergen en te veel plaats opeisen. Maar de industrie heeft zich met het leven van alledag vermengd, want de producten worden over de hele Japanse markt verspreid.

Op de eerste plaats komt ongetwijfeld de auto. We mogen niet vergeten dat Japan de tweede plaats op de wereldmarkt inneemt wat de automobiel-productie betreft. Daarginds is, zoals iedereen wel zal vermoeden, 99 % van de auto's van Japans fabrikaat... en de kleinste modellen, die ik er rond heb zien rijden, droegen als bouwjaar 1967 ! De Japanse lenzen hebben de wereldmarkt veroverd, maar ook het Japanse volk. De Japanner is bijna even dol op fotograferen als op telefoneren en je vraagt je zelfs af of hij er vandaag of morgen niet in zal slagen het allebei tegelijk te doen. In een van de hotels, waar ik gelogeerd heb, waren wel televisie-foons. De persoon aan de andere kant van de lijn was daar, naast het telefoontoestel, te zien op een klein scherm.

Ik heb jongens en meisjes van acht en tien jaar bezig gezien met bijzonder ingewikkelde camera's, die bij ons alleen in de handen van specialisten of liefhebbers te zien zijn. Alles wordt op de gevoelige plaat vastgelegd en iedereen fotografeert.

De televisie neemt al een even belangrijke plaats in als de foto. Zes zwart-wit-netten en twee kleurnetten verzorgen vanaf 's ochtends 6 u. een reeks programma's waar niemand in Europa van zou durven dromen. In een hotel waar ik enkele dagen gelogeerd heb, had de directie ook aan mijn ontspanning gedacht. Net als zoveel vreemdelingen in Tokio, spreek en versta ik geen Japans. Daarom had de directie van het hotel (1050 kamers) in het gebouw een televisie-studio) laten aanbrengen. Over een gesloten circuit werden, speciaal voor de gasten, programma's in het Engels uitgezonden : In mijn hotelkamer heb ik alles gevonden wat Japan te bieden heeft aan verfijning, netheid, de liefde voor de techniek en de laatste, nieuwe snufjes. Het was een luchtig, sober gemeubileerd vertrek. In een hoek de telefoon met een rood knipperlichtje, dat brandde als er tijdens mijn afwezigheid een boodschap voor me afgegeven was, verder een mini-televisietoestel, aangesloten op de gewone netten en de studio van het huis, een koelkast, die onopvallend in de houten lambrizering weggewerkt was, waarin een uitgebreide verzameling verfrissende dranken te vinden was. De radio bevond zich vlakbij mijn bed. Met een enkel gebaar kon ik kiezen uit klassieke Japanse muziek, Westerse muziek, of de nieuwste nummers van de internationale hit-parade.

Op mijn bed ontdekte ik een Yukata, een soort nachtkimono van bedrukt katoen, die het hotel mij ter beschikking stelde als vervanging voor de pyama, die de Japanner veel te ongemakkelijk vindt. Dit kledingstuk, dat ik eerst uit nieuwsgierigheid aangetrokken heb en vervolgens steeds meer heb leren waarderen, werd elke dag door een schoon exemplaar vervangen.

In de badkamer ontdekte ik een gesteriliseerd etui met een scheerapparaat, een tandenborstel en een mini-tube tandpasta, alles slechts voor eenmalig gebruik. Toen ik mijn handen wilde wassen, begon het water te stromen terwijl ik mijn handen onder de kraan hield. Zonder enige schaamte wil ik bekennen, dat ik de operatie verschillende malen herhaald heb omdat ik het zo leuk vond. De electronica in dienst van het leven van alledag ! Een bijzondere stad en een bijzonder volk, waar ik nog heel veel over zou ontdekken...

Volgende week :

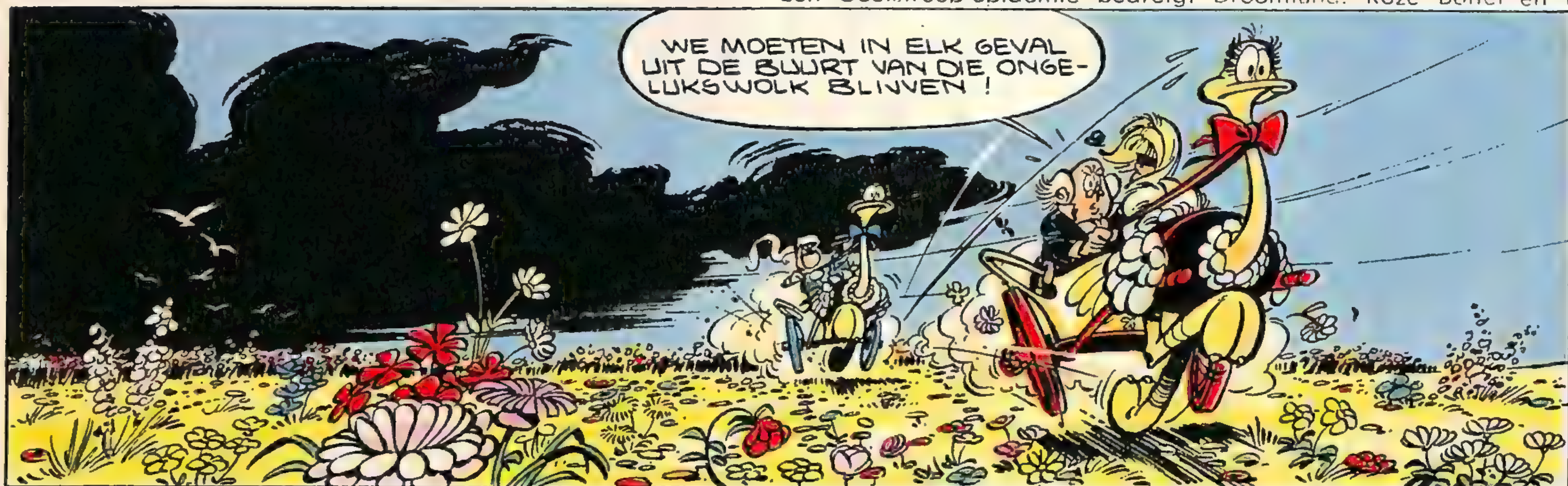
DE BESCHAVING VAN DE TATAMI

ROZE BOTTEL

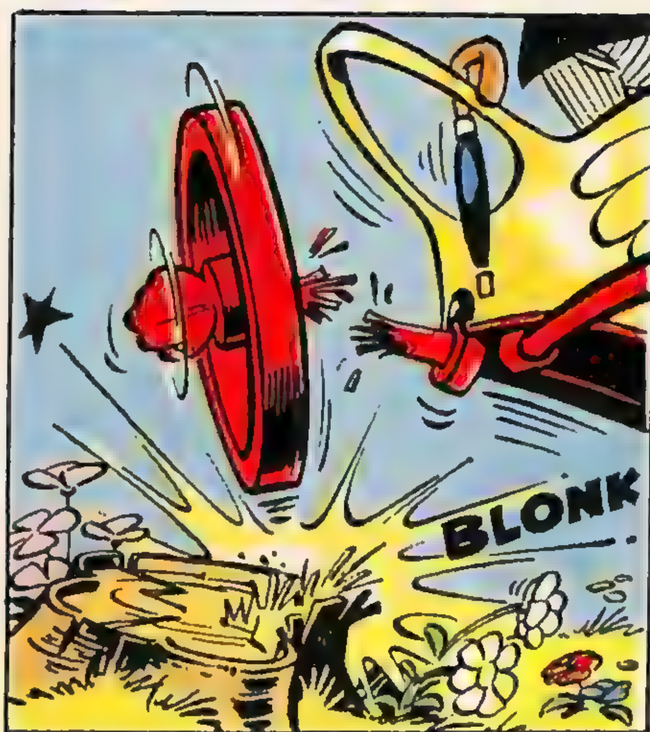

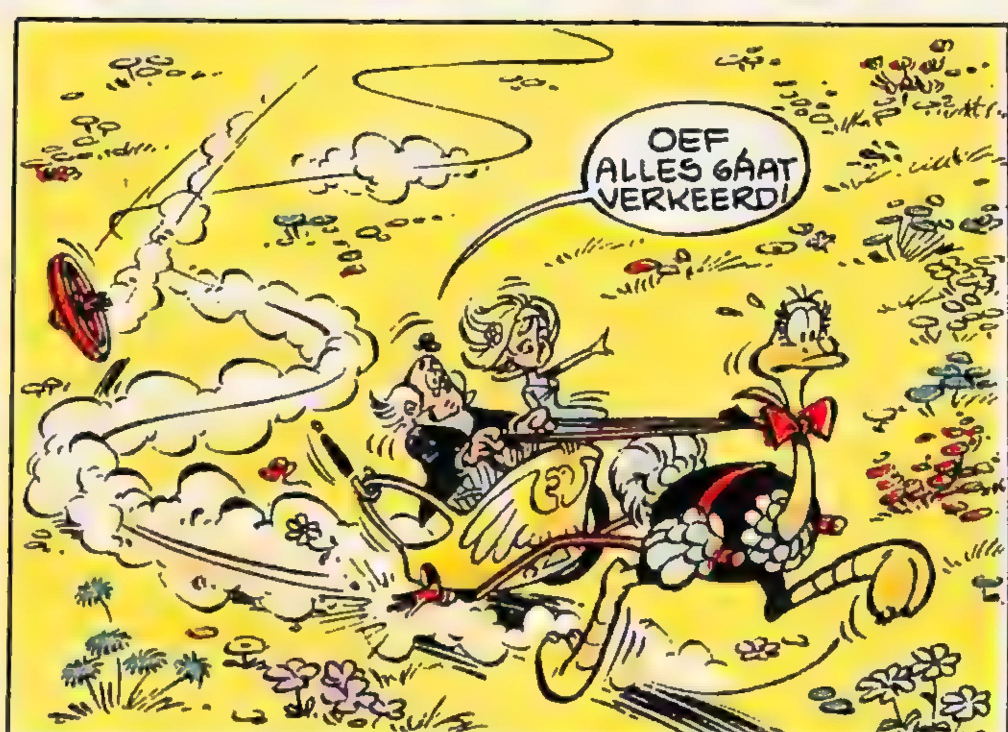
DOOR
DANY
SCENARIO
GREG

Een Geelstreep-epidemie bedreigt Droomland. Roze Bottel en ridder

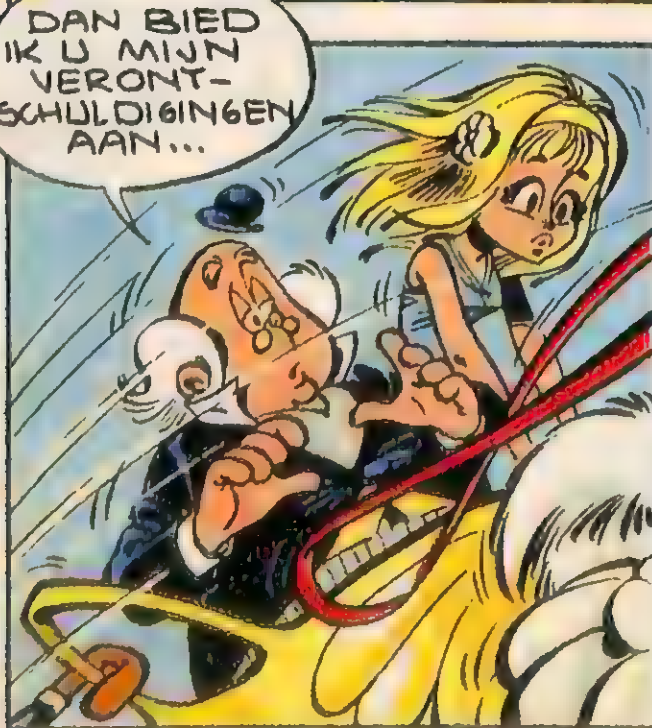

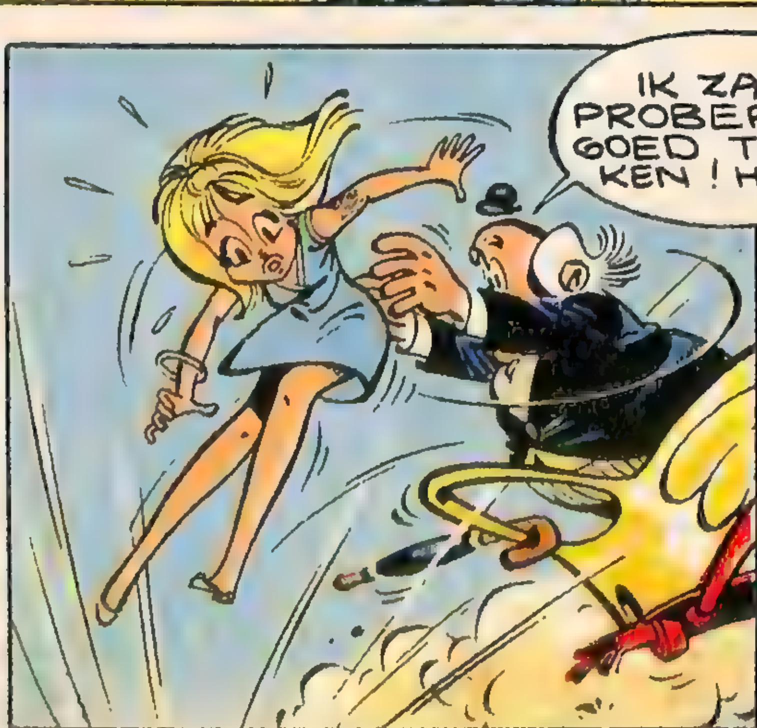

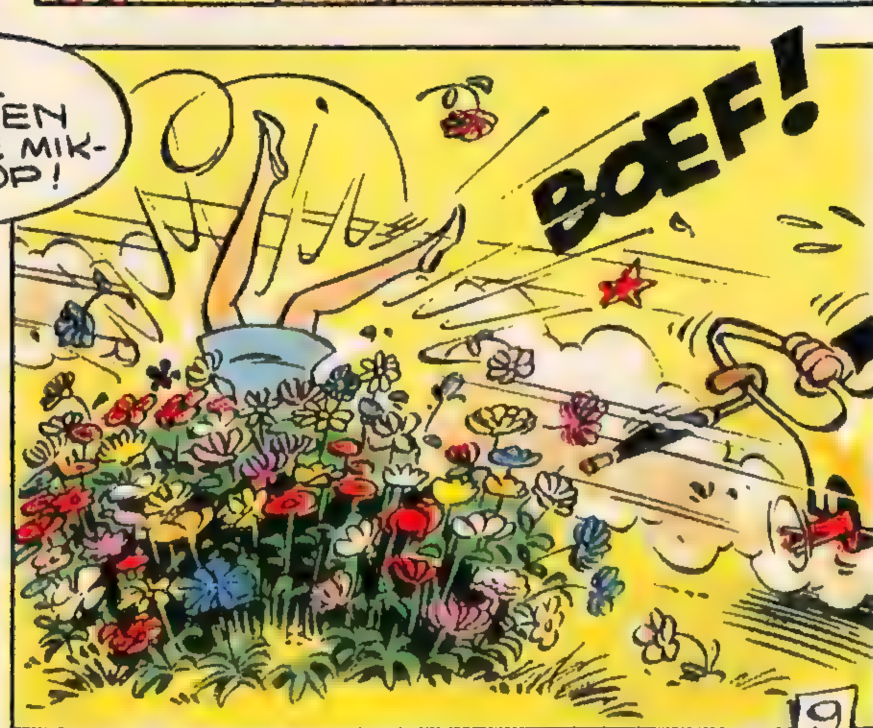

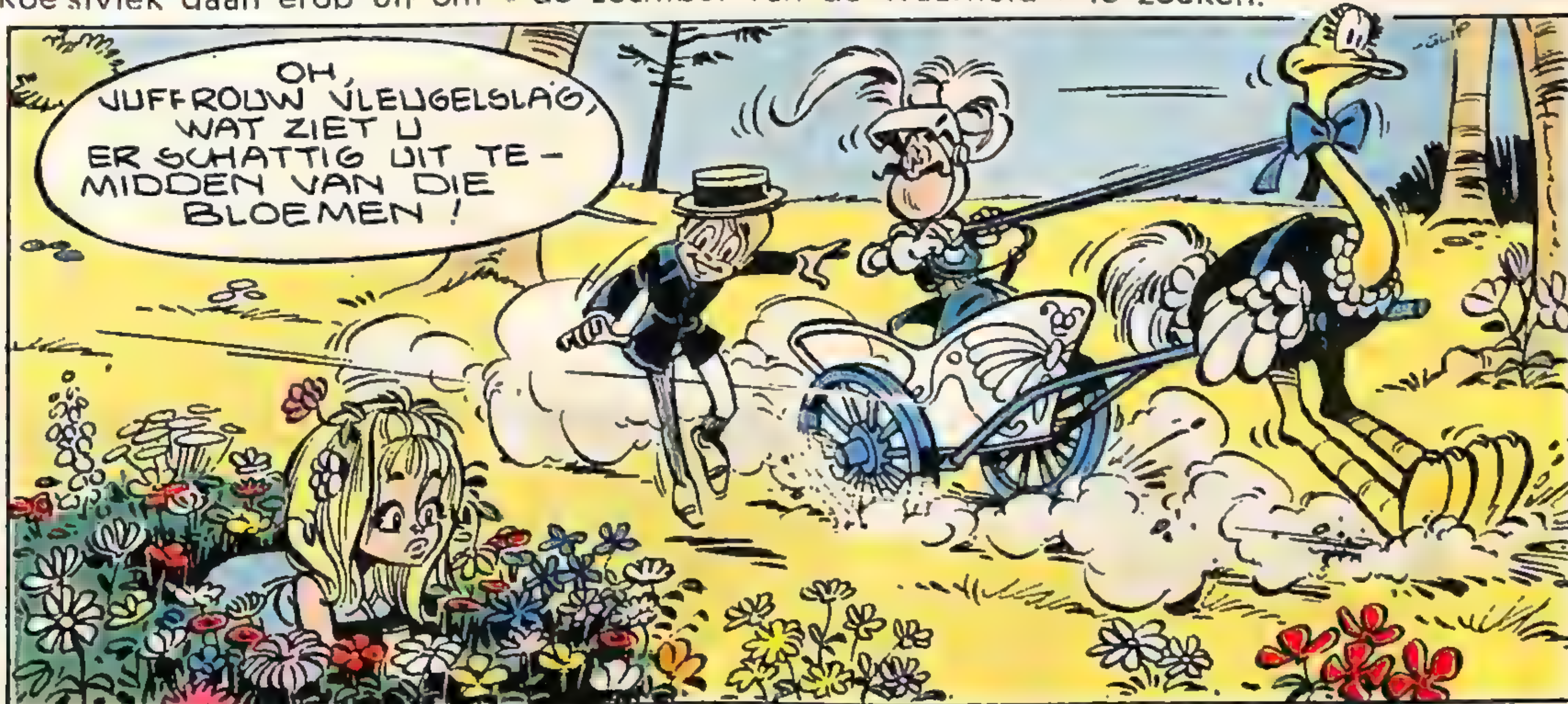

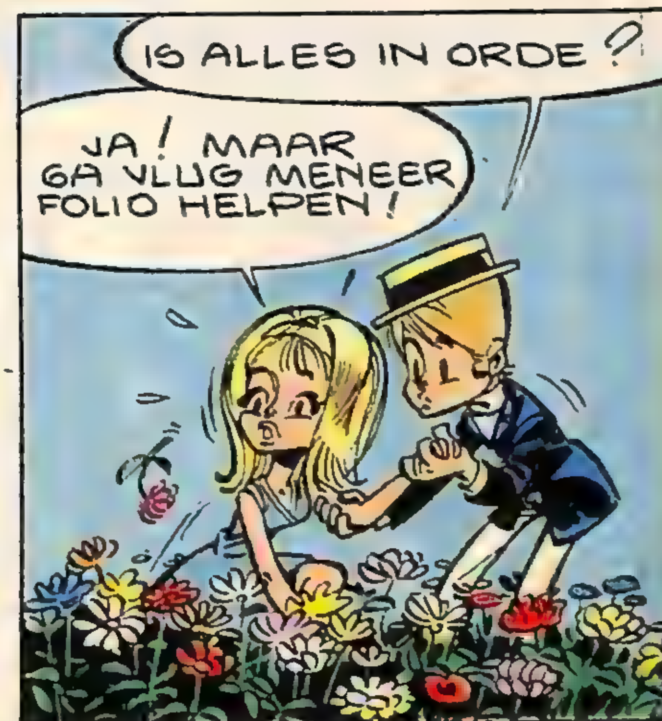

DE LUCHTBEL VAN DE WAARHEID

van Roe stvlek gaan erop uit om « de Luchtbel van de Waarheid » te zoeken.

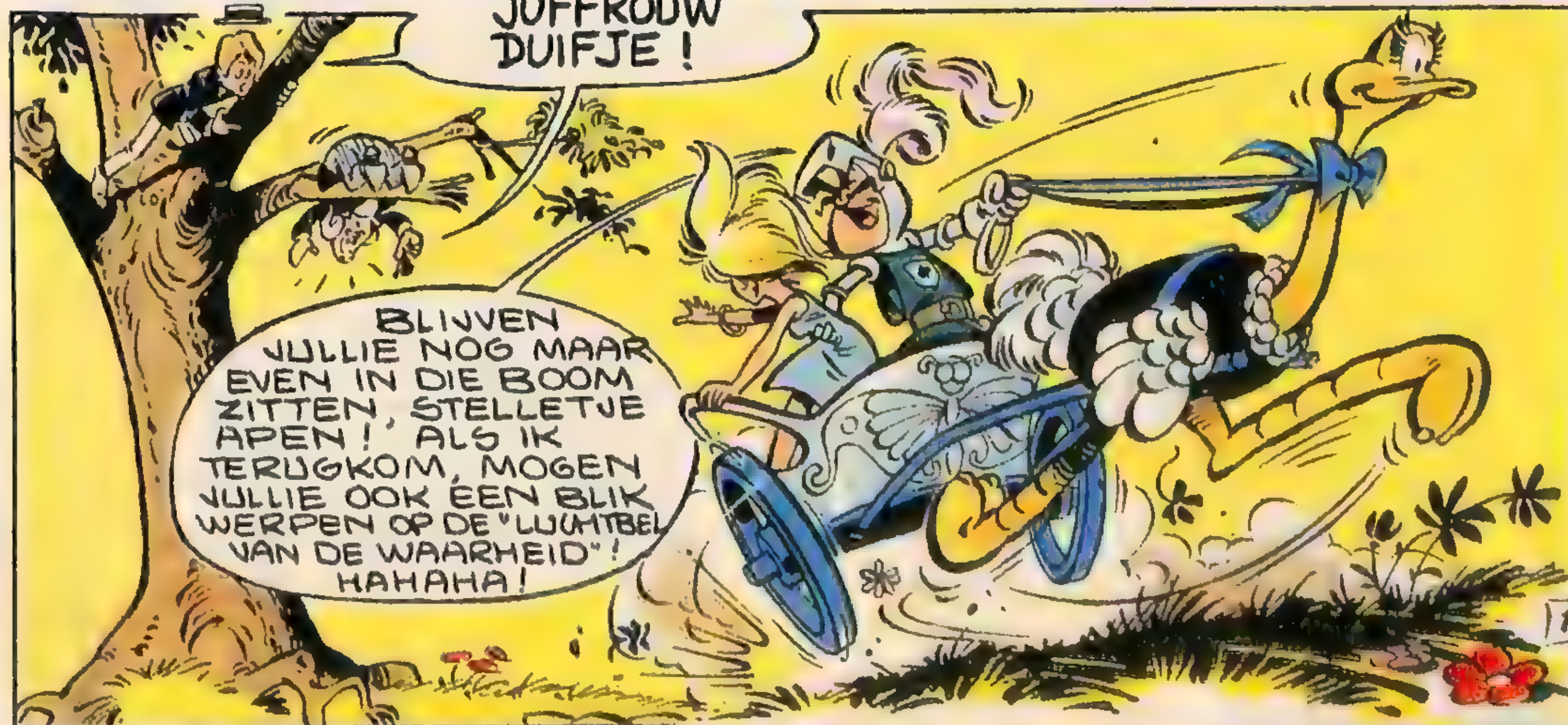

wordt vervolgd

Op bezoek bij de grote winnaar (1e prijs): GUY DUPONT

VOOR Guy Dupont is een droom eindelijk werkelijkheid geworden. In 1969 is voor de eerste maal uit het reglement van de Grote Kuifje's Wedstrijd de leeftijdsgrens van 21 jaar weggelaten. Indachtig de beroemde slogan van Kuifje is de wedstrijd opengesteld voor alle lezers van 7 tot 77 jaar.

De vragen waren overeenkomstig deze regeling opgesteld. Ze konden allemaal opgelost worden met behulp van een goede encyclopedie, wat zoekwerk en... de nodige slimheid, waar geen leeftijdsgrenzen voor bestaan.

Onze lijst van winnaars is daar trouwens het beste bewijs van, want daar zijn alle leeftijden in vertegenwoordigd.

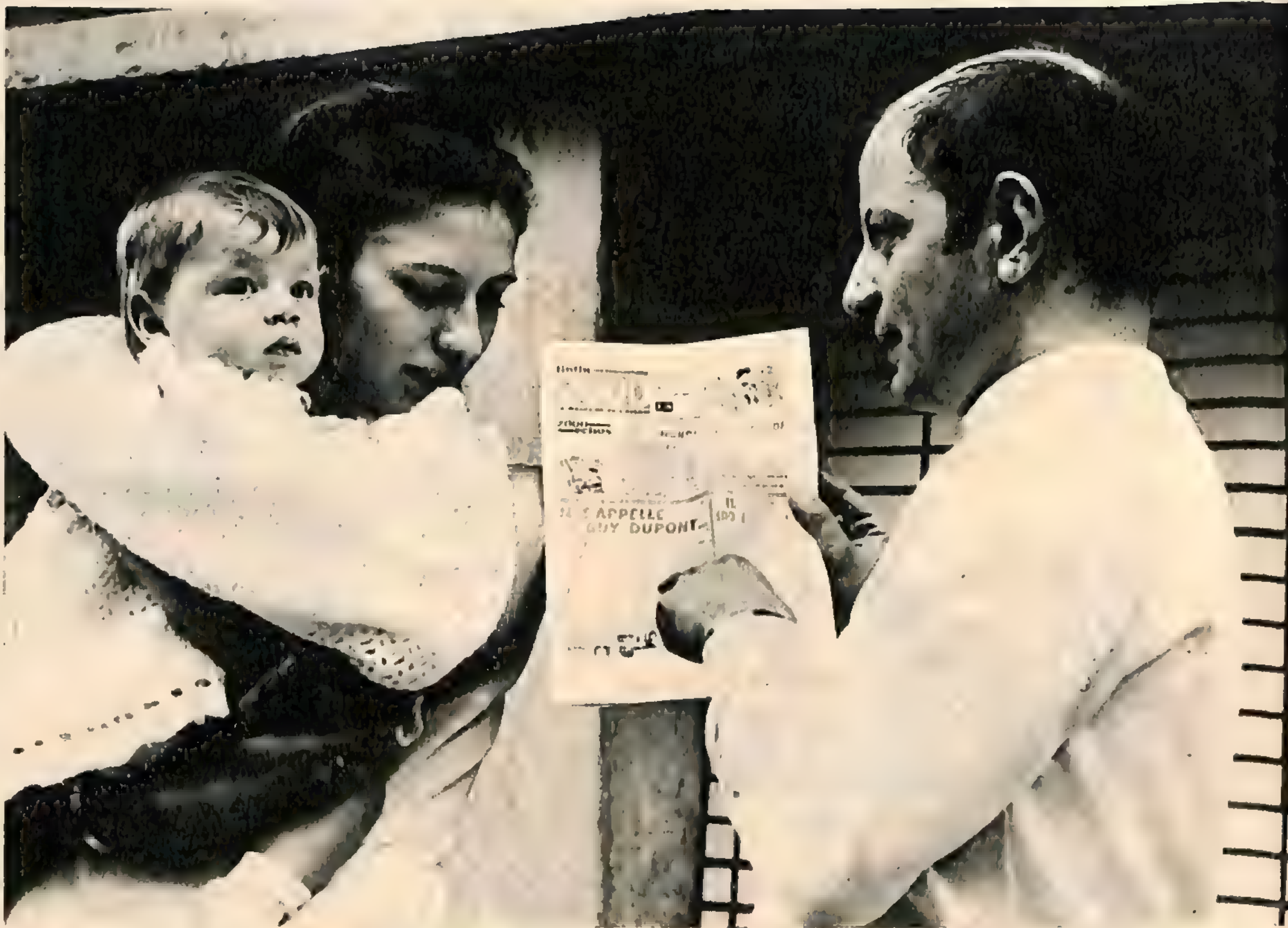
GUY DUPONT leest Kuifje al vanaf zijn 6e jaar. Tot zijn elfde jaar las hij trouw elk nummer. Op dat moment sloeg het noodlot toe. Een slecht rapport (natuurlijk had dat niets te maken met het lezen van Kuifje !) maakte een einde aan het lezen van ons blad en alle andere jeugdbladen. Dit zou zo blijven tot de jonge Guy met betere punten naar huis zou komen.

Vanzelfsprekend draagt deze rampzalige straf zijn vruchten ! Geschrokken gaat Guy met verdubbelde ijver aan het werk. Het resultaat hiervan is dat de cijfers op zijn rapport plotseling een stijgende lijn gaan vertonen.

Hierdoor vindt hij zijn goede humeur, de vaderlijke goedkeuring en zijn geliefde « Kuifje » terug. Vanaf dat ogenblik blijft hij ons blad trouw.

Door zijn school-avontuur heeft hij belangstelling voor wedstrijden gekregen.

Elk jaar doet hij enthousiast mee aan de grote Kuifje's wedstrijd. Pas in 1969 stuurt hij een foutloze oplossing in voor alle wedstrijd-onderdelen. In een brief wordt hem het goede nieuws meegedeeld. Maar pas als Jean-Paul, onze public-relations-man bij hem aanbelt en de prijzen-karavaan meebrengt kan hij echt geloven dat hij de fantastische eerste prijs in de wacht gesleept heeft. Hierbij de foto's van die vreugdevolle dag ..

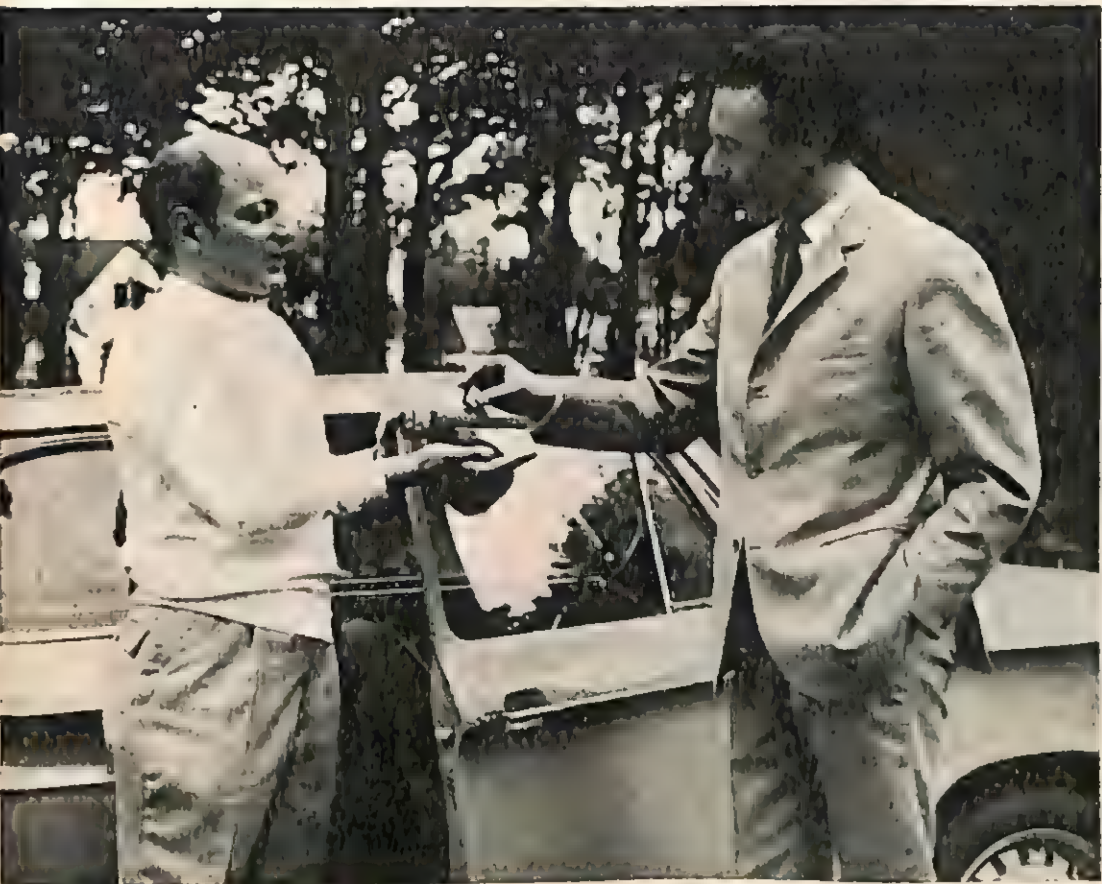

1 *Guy Dupont heeft de eerste prijs van de Grote Wedstrijd 1969 gewonnen. Zijn echtgenote en zijn zoontje (Christophe, 8 maanden) kijken glimlachend toe.*

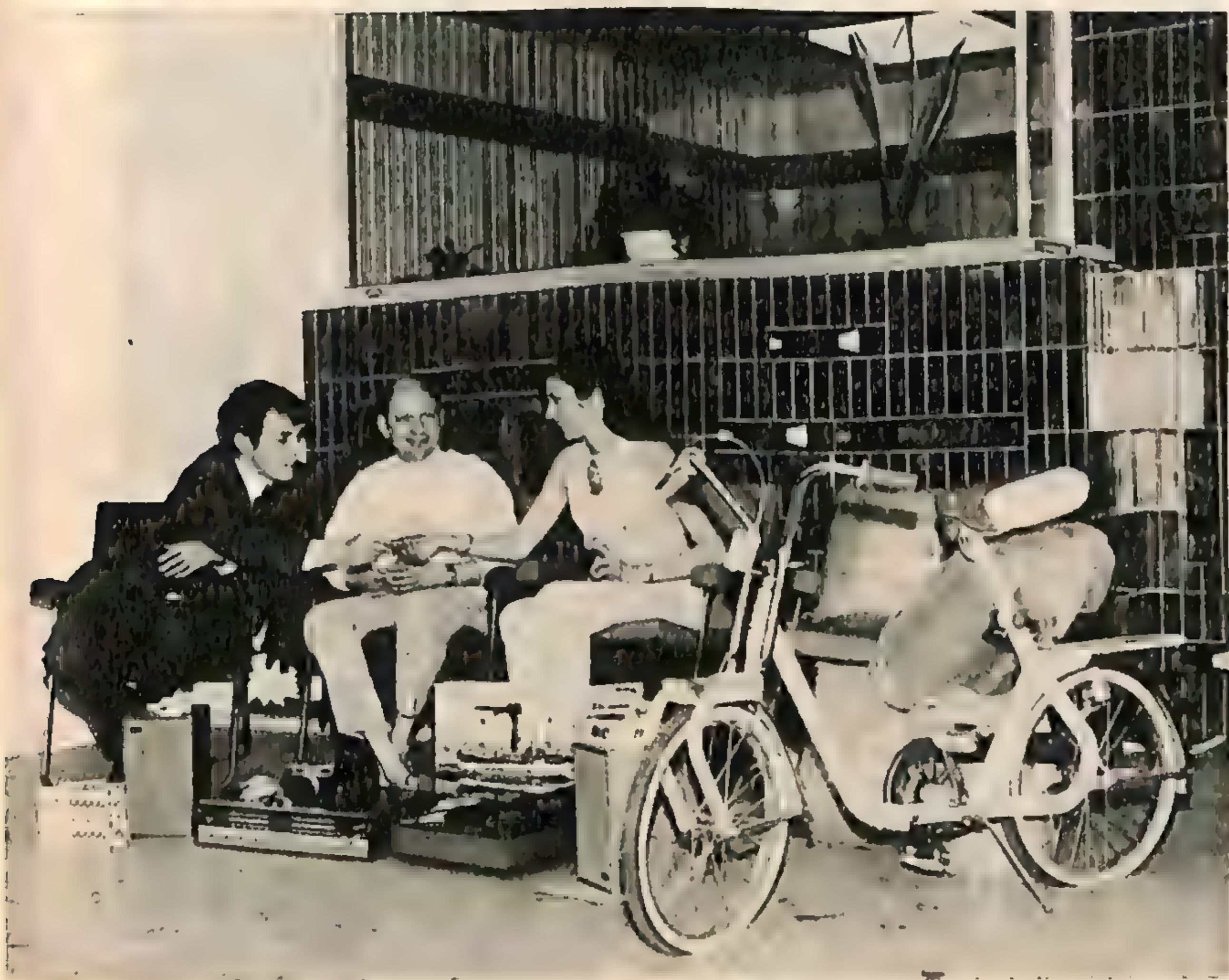
4 *En dat allemaal dank zij Kuifje ! Meneer en mevrouw Dupont in hun rijdende vakantie-nestje. Ze lezen het wedstrijdreglement nog eens door ! Ze kunnen nog steeds niet geloven, dat ze de eerste prijs gewonnen hebben !*

2 *Het grote ogenblik: de heer Dhuart van N.S.U.-België overhandigt de sleutels van de N.S.U. TT 1200 aan een gelukkige Guy Dupont.*

3 *Dan volgen de sleutels van de KAMPEERWAGEN ANDRE JAMET, een tweede belangrijk onderdeel van de eerste prijs. De directeur van de firma OMNISPORT neemt deze verrassing voor zijn rekening.*

6 *Met de vertegenwoordigers van N.S.U. en André Jamet wordt geklonken op de goede afloop. Christophe Dupont overweegt intussen hoe hij zijn BIC het beste kan gaan gebruiken in de toekomst...*

5 *Dan volgt Jean-Paul met een ware regen van prijzen: een SIERA stereo-installatie, een YASJICA J-foto-toestel, een 2000 MINOR vouwfiets, RIZLA-kauwgom, fluwelen SALIK jeans, een tegoed-bon van 10.000 frank van de GALERIES ANSPACH of de GRAND BAZAR VAN LUIK, een AIRFIX bouwmodel, DINKY TOYS, een doublé HELVA-horloge, de BIC en BALLOGRAF collectie, enz... Met de NSU TT 1200 en de ANDRE JAMET-kampeerwagen is er al voor een waarde van meer dan 200.000 frank*

7 *Een prettige vakantie Anne-Marie, Guy en Christophe... en nog onze hartelijke gelukwensen!*

(Foto's Willy Caussin)

RIK RINGERS

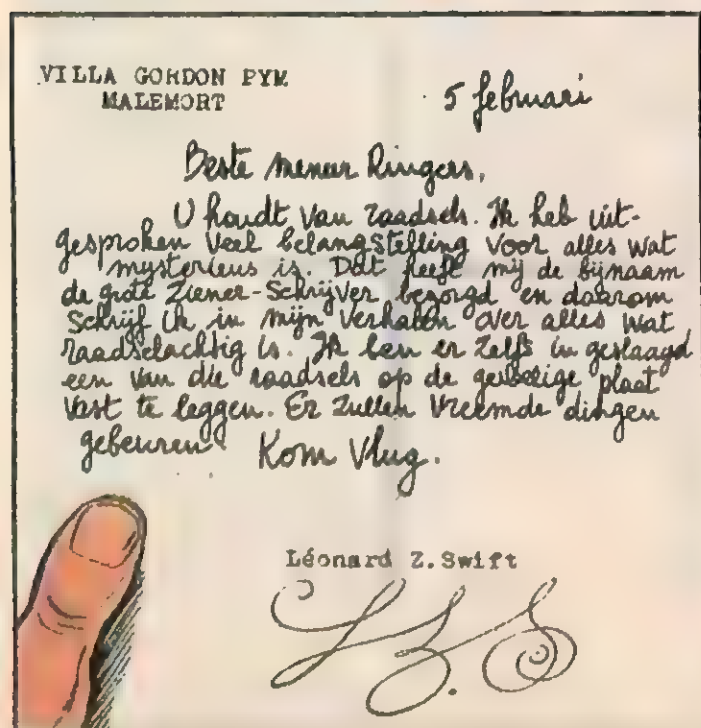
DOOR TIBET
en A.P. DUCHATEAU

WAT ZIJN DAT, RIK ?
DE VOETSTAPPEN VAN DE "ONZICHTBARE" COMMISSARIS !
DOE NIET ZO GEK. VOORUIT, ZEG NOU WAT DAT ZIJN ?

VILLA GORDON PYM
MALEMORT

5 februari

Beste meneer Ringers,

U houdt van raadsels. Ik heb uitgesproken veel belangstelling voor alles wat mysterieus is. Dat heeft mij de bijnaam de grote Ziener-Schrijver bezorgd en daarom schrijf ik in mijn verhalen over alles wat raadselachtig is. Ik ben er zelfs in geslaagd een van die raadsels op de gevoelige plaat vast te leggen. Er zullen vreemde dingen gebeuren. Kom vlug.

Léonard Z. Swift

SPOKEN IN DE NACHT

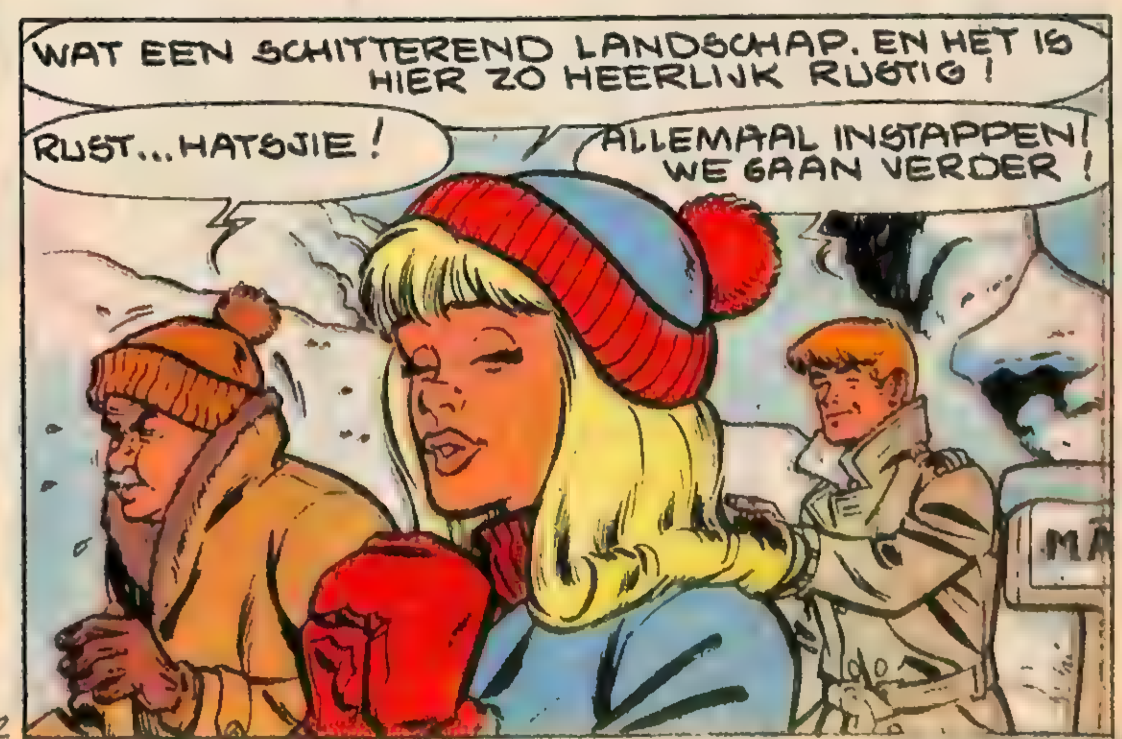

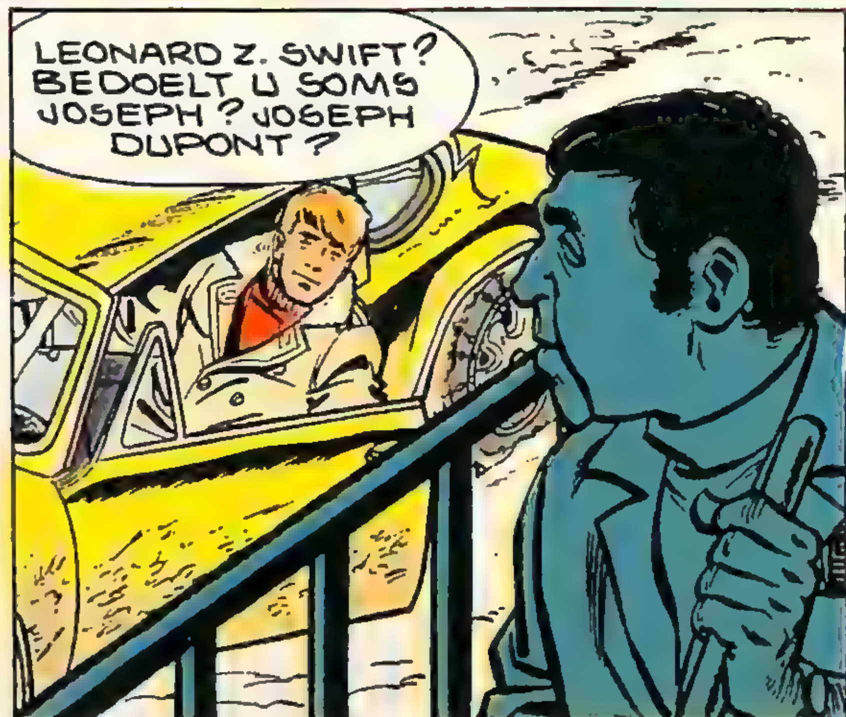

SLA OM

RIK RINGERS

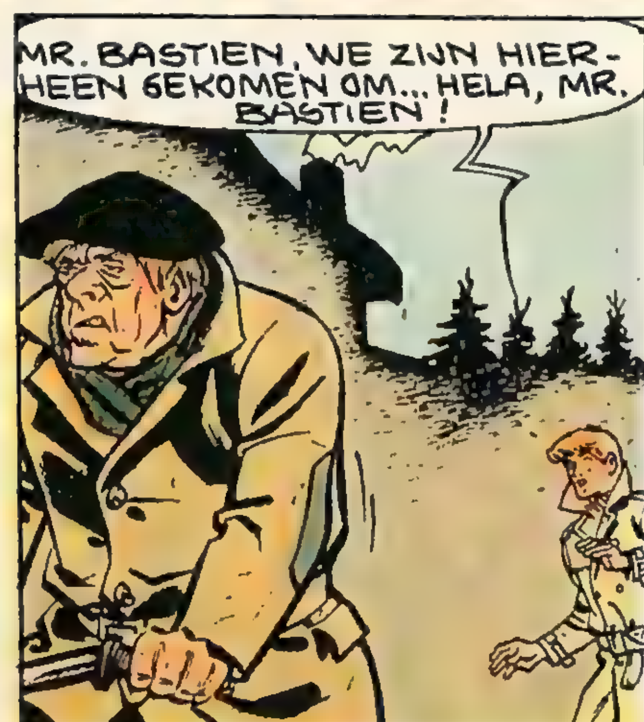

wordt vervolgd

DE UITRUSTING VAN EEN STRAALJAGERPILOOT

De bolle helm, het soepele witleren pak en het kleine ventilatie-koffertje zijn voor ons de normale uitrusting van de astronaut, die op het punt staat zijn ruimtecapsule binnen te stappen.

Niet alleen Kaap Kennedy en Baïkonoer hebben het voorrecht om de veroveraars van de ruimte te aanschouwen. Op sommige militaire vliegvelden in Frankrijk, België, Zwitserland en Zweden (om maar een paar landen te noemen) kan men meer dan eens piloten van supersonische jets zien, die uitgerust zijn als astronauten.

Trouwens, toen Dan Cooper vóor de eerste maal een bezoek bracht aan de Belgische basis van Beauvechain, droeg hij ook de « Moon suit », zoals de Belgische piloten de uitrusting genoemd hebben.

We hebben van de gelegenheid geprofiteerd om Dan enkele bijzonderheden over dit atmosferische pak te vragen. Toen we de bekende majoor ontmoetten, kwam hij zojuist van de ijsbaan, waar hij meegedaan had aan een partijtje ijshockey. Terwijl hij snel twee glazen tomatensap dronk.
— Dat is voor de vorm, vertelt hij met een glimlach... Ik moet mijn vitamine-stand op peil houden. Nu ter zake...

— Dan, wat de uitrusting voor vluchten in de stratosfeer betreft... Waar dient die voor en waarom dragen niet alle piloten die uitrusting ?

— Dat is vrij eenvoudig. De knaap die met zijn Jet Mach 2 of 3 vliegt op een hoogte van 100.000 voet kan niet zomaar in zijn colbertje zijn kist binnen stappen. De normale vlieguitrusting is ook niet voldoende. Het hangt allemaal af van de opdracht, die hij krijgt en het toestel waarmee hij de lucht in gaat.

Op een hoogte van 10.500 m. bijvoorbeeld daalt de temperatuur tot 55 gr. onder nul. Je denkt dan wel even na voor je je neus buiten de cockpit steekt en als je het toch doet, denk je nooit meer na.
Op een hoogte van 20.000 meter is het nog veel erger. Als daar de druk plotseling wegvalt, is de schok zo verpletterend, dat zelfs de sterkste man daar niet tegen bestand is. Hij is dan onmiddellijk dood. Hetzelfde gebeurt als de ongelukkige zijn schietstoel moet gebruiken.

— Die uitrusting voor vluchten op grote hoogte is dus bijzonder stevig en de helm is hermetisch afgesloten, als ik het goed begrijp ?

— We lopen geen enkel risico, dat is waar ! Die uitrusting is onze tweede huid. In Frankrijk wordt hij gebruikt door de piloten van de bekende Mirages. De Belgische Luchtmacht heeft de uitrustingen aangeschaft voor de piloten van Beauvechain. Ik heb ermee gevlogen. Prachtig !

— Zitten er geen gaten of openingen in pakken ?

— Hahahaha ! Wat een vraag. Motten lusten geen rubber of synthetische stoffen... en we blijven wel uit de buurt van speldenkussens. Iedereen vertroetelt zijn vlieguitrusting.

— Oh ? Heeft iedereen dan zijn eigen Moon suit ?

— Natuurlijk. Die pakken worden op maat gemaakt. En voor we ze in gebruik nemen, worden ze op allerlei manieren beproefd.

— In de decompressie-kamer ?

— Ja. Dat is een soort vluchtnabootser waarin de piloten en hun uitrustingen aan allerlei proeven blootgesteld worden. Je wordt erin opgesloten als in een cel. De dokter laat je drie kwartier lang zuivere zuurstof in ademen en de technicus zorgt voor alle omstandigheden, die optreden tijdens een vlucht op 38.000 voet hoogte... De « pyama » loopt dan automatisch vol lucht om je te beschermen tegen de te hoge druk. Op dat moment laat de technicus opeens de druk wegvallen. Het lijkt dan of je in twee seconden tijd van 40.000 voet naar 65.000 voet schiet. Daar moet het pak tegen kunnen !

— En als het pak er niet tegen kan ?

— Dan bevind ik me liever niet in die uitrusting. Maar dergelijke ongelukken kunnen alleen gebeuren door slordigheid. Een stratosfeer-uitrusting wordt veel te streng gecontroleerd voor hij gebruikt wordt.

— Wil dat dan zeggen dat het pak zonder enig risico gebruikt kan worden ?

— Natuurlijk ! Met dat pak aan kunnen we enkele uren achter elkaar op een hoogte van 33.000 voet blijven als dat nodig is. Als de druk wegvalt, geeft dat niets. De « cocon » blaast zich onmiddellijk op. Het is bijna ideaal.

— Bijna ?

— Ja, bijna. De synthetische huid kleeft zo sterk aan de echte huid, dat, als daar de warmte nog bijkomt, een piloot per vlucht met gemak een halve liter transpiratie-vocht kan verliezen. Maar aangezien zijn leven beschermd is...

— Ideaal dus voor de dames, die graag mager zouden willen worden...

— Daar heb ik nog nooit over gedacht, maar het lijkt me toch niet zo effectief, want de piloten blijven steeds hetzelfde gewicht behouden... Ook een glas tomatensap. Nee, daar heeft uw lijn niets van te lijden.

Dan Cooper heeft me een stapel dokumentatie over de Moon suit gegeven. Dank zij deze gegevens kunnen we vandaag alle bijzonderheden over de uitrusting van de straaljagerpiloot geven.

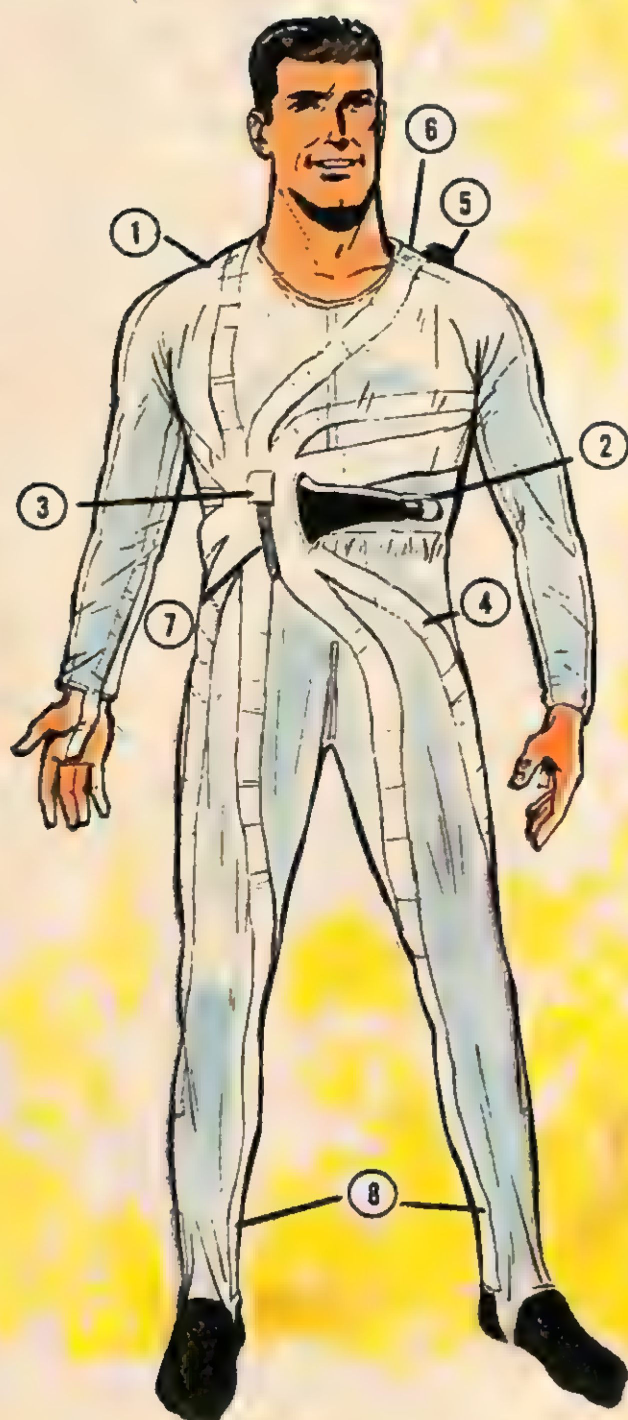
Een piloot van Beauvechain geheel in het wit gekleed ! Hij kan met zijn toestel stijgen tot een hoogte van 33 km.

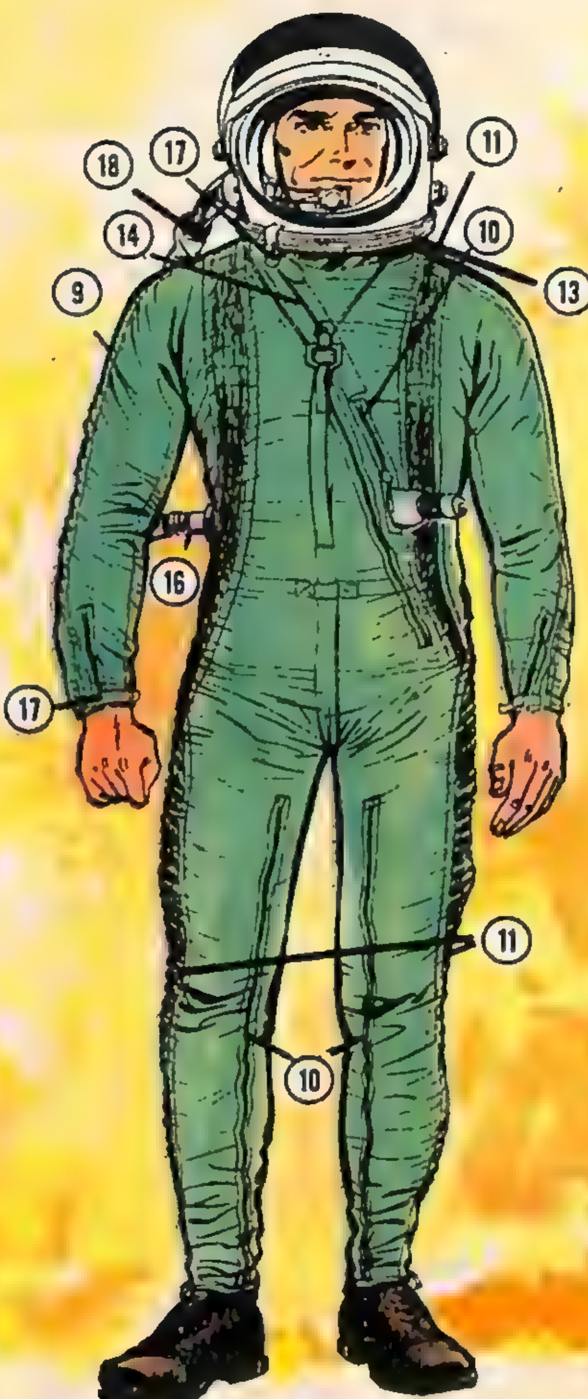

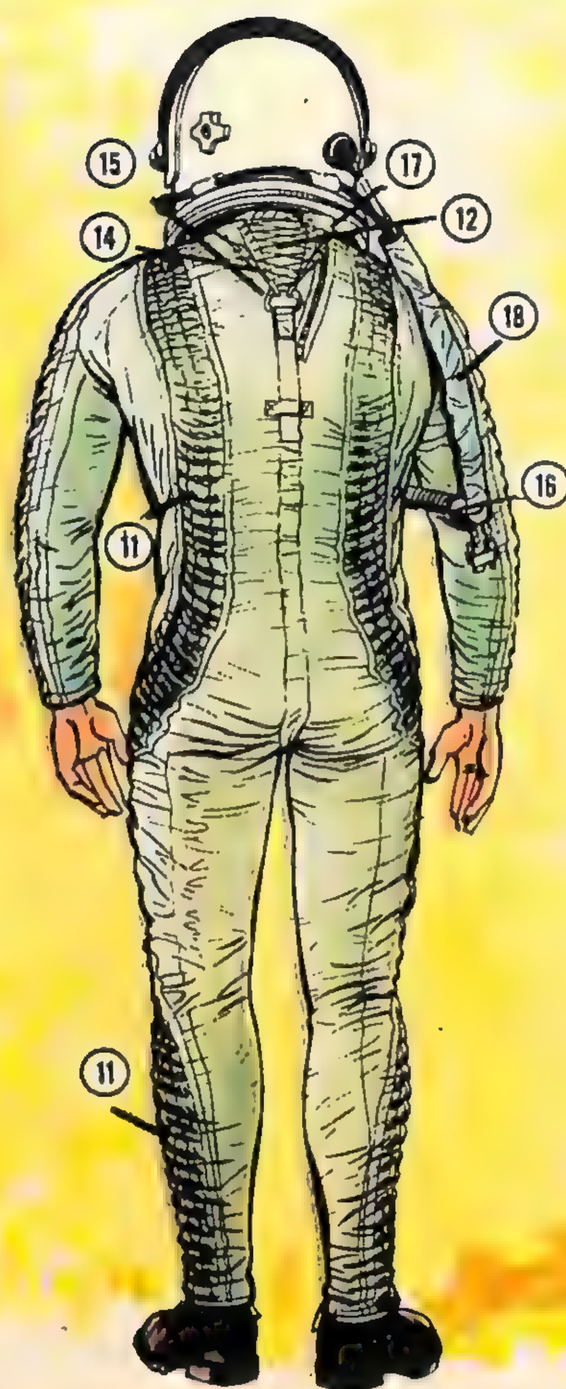
Een arts controleert het opblazen van het geventileerde pak.

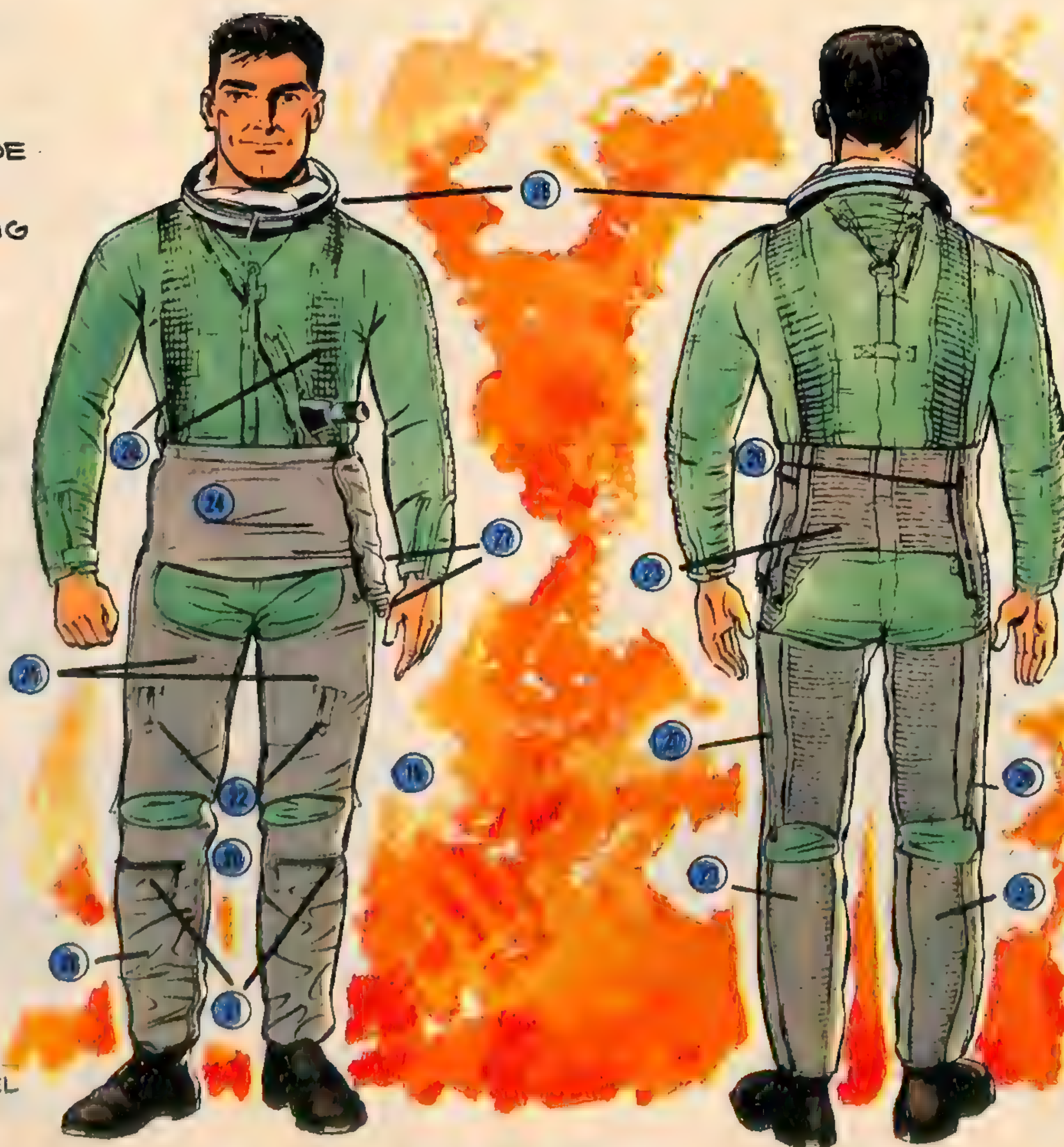
DE UITRUSTING VAN EEN STRAALJAGERPI

Binnenpak met E.F.A-ventilatie

1. PAK VAN WITTE NATUURZIJDE
2. AANSLUITING OP DE VENTILATIE-KLEP
3. TOEVOER-OPENING
4. SLANG VAN MET RUBBER BEKLEED NYLON IN TOTAAL: 12 SLANGEN.
5. AANSLUITING VOOR DE TOEVOER IN DE HELM
6. SLUITING OP DE RUG
7. OPENING NAAR DE TOEVOER
8. NELCRO-SLUITING
9. NYLON-PAK
10. RITSSLUITING
11. VETERSLUITING BEDEKT MET STOF
12. VETERSLUITING IN DE HALS
13. LINT EN GESP OM DE HELM VAST TE ZETTEN.
14. BEVESTIGINGSKABEL VAN DE HELM
15. SLUITRING MET HAKEN OM DE KABELS VAN DE HELM VAST TE ZETTEN.
16. TOEVOERSLANG VAN HET POMPSYSTEEM
17. VEILIGHEIDSDRUK-SLUITING VAN DE RITSSLUITINGEN
18. BEVESTIGINGSPUNTEN VOOR DE TOEVOEREN NAAR DE HELM.
19. NYLON BROEK
20. RITSSLUITINGEN
21. ZAKKEN VOOR PAPIEREN
22. KLEMMEN VOOR PAPIEREN.
23. VETERSLUITING BEDEKT MET STOF
24. OPBLAASBARE ZAK VOOR DE BUIK
25. OPBLAASBARE ZAKKEN BIJ DE BOVENBENEN.
26. OPBLAASBARE ZAKKEN BIJ DE ENKELS
27. VENTIEL EN TOEVOER NAAR DE LUCHTZAKKEN
28. SLUITING VAN DE HELM

LOOT

29 HELM VAN GELAAGD MATERIAAL

30 VIZIER MET ELECTRISCHE ONTDOOIER

31 ZONNEKLEP

32 MICROFOON EN HOUDER

33 RUBBEREN RAND OP HET GEZICHT, GEVOERD MET SCHUIMRUBBER.

34 KLEP VOOR HET IN- EN UITADEMEN.

35 ZUURSTOFTOEVOER VOOR HET ADEMHALINGSAPPARAAT.

36 RADIO-VERBINDING EN ONTDOOIER

37 ZUURSTOFTOEVOER VOOR HET OPBLAZEN VAN DE HERMETISCHE SLUITING VAN HET VIZIER.

38 KNOP OM HET VIZIER HERMETISCH AF TE SLUITEN. DE KNOP WORDT BIJ HET SLUITEN VAN HET VIZIER WEGGEDRUKT

39 DRUKKNOP OM DE STAND VAN HET VIZIER TE REGELEN.

40 OPBLAASBARE HERMETISCHE SLUITING VAN RUBBER.

41 REGELKNOP OM DE HELM OP HET HOOFD TE PLAATSEN

42 VEILIGHEID VOOR HET VAST- EN LOSMAKEN VAN DE ZONNEKLEP

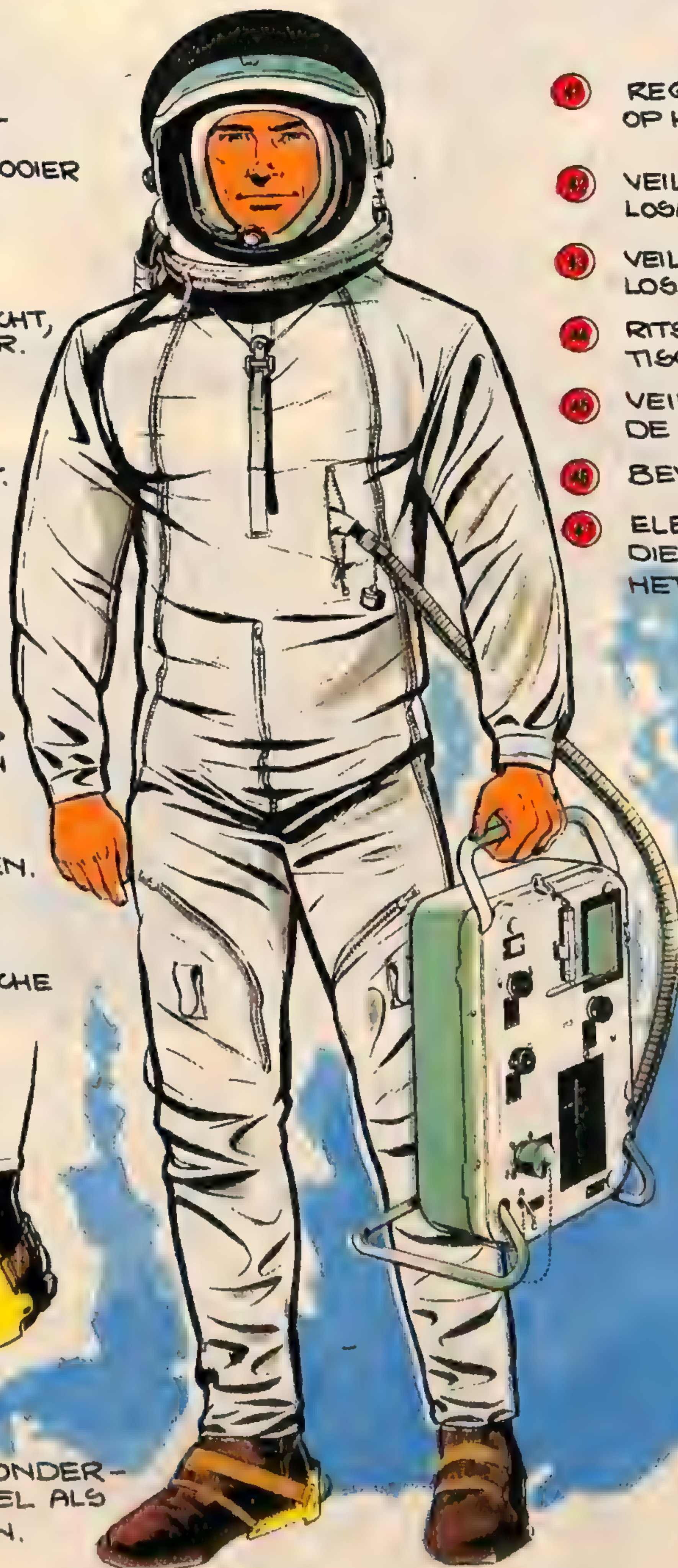
43 VEILIGHEID VOOR HET VAST- EN LOSMAKEN VAN HET VIZIER

44 RITSSLUITING VAN DE HERMETISCHE SLUITRING.

45 VEILIGHEIDSDRUKSLUITING VAN DE RITSSLUITING

46 BEVESTIGINGSKABEL VAN DE HELM

47 ELECTRISCHE WEERSTANDEN, DIE WARMTE LEVEREN VOOR HET ONTDOOIEN VAN HET VIZIER.

VLIEGPAK VAN ONBRANDBAAR WIT LEER.

VENTILATIE-KOFFERTJE VOOR HET REGELEN VAN DE TEMPERATUUR. DE PILOOT NEEMT HET MEE TOT AAN HET VLIEGTUIG.

"VLIEGSPOREN". DE PILOOT DRUKT ZE IN DE ONDERZIJDE VAN DE SCHIETSTOEL ALS HIJ DIE MOET GEBRUIKEN.

TOENGA

In het woud volgt-Toenga een kleine man, die hij van een zekere

en de boommensen

DOOR E. AIDANS

dood gered heeft. De man weigert echter vriendschap met hem te sluiten.

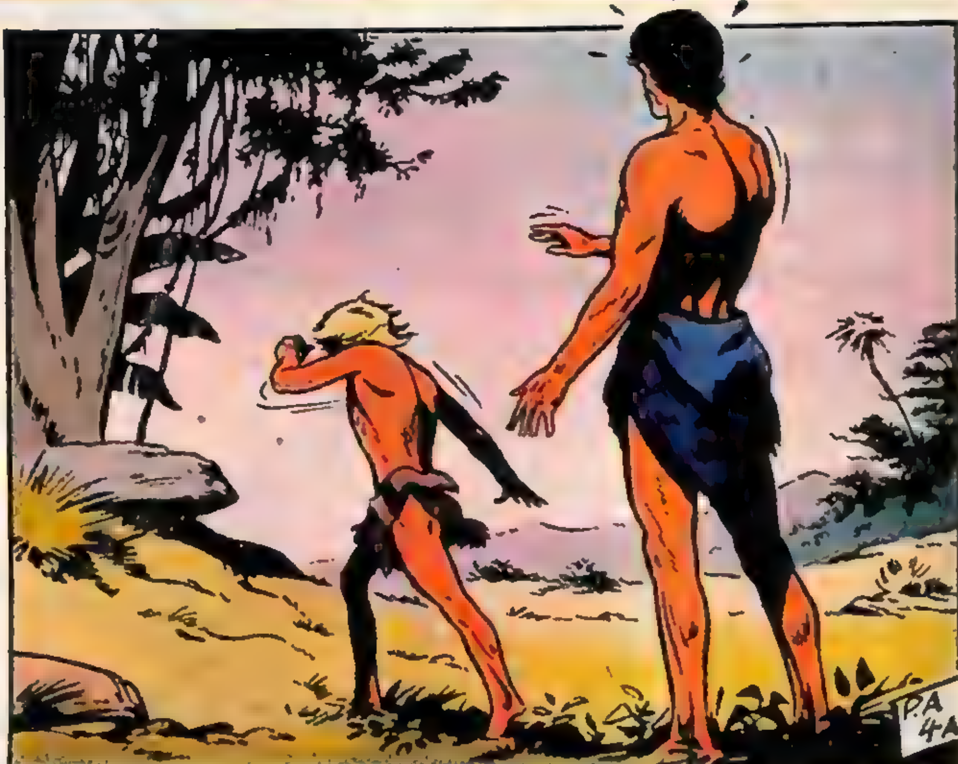

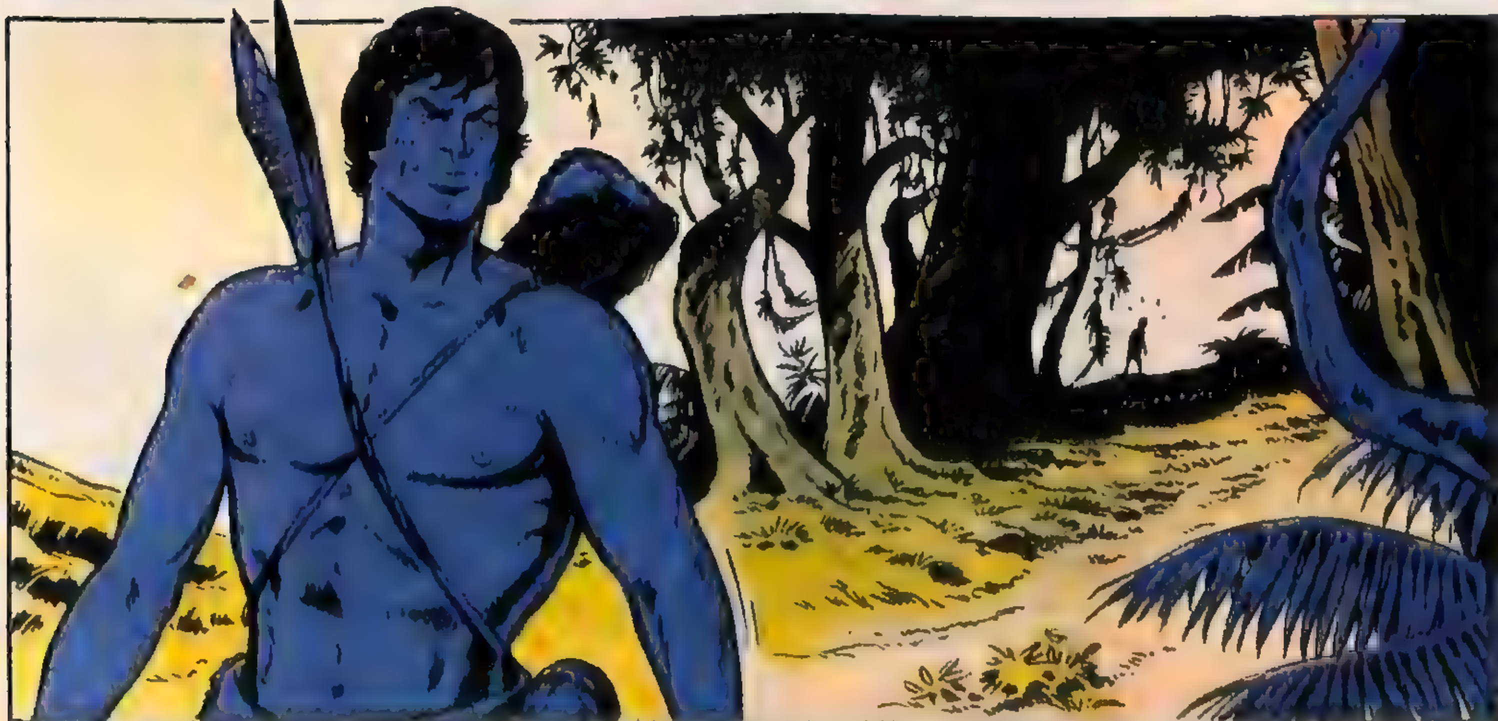

wordt vervolgd

TOUSSAINT RECCO

1

2

BIJ DE FOTO'S

1. Toussaint Recco heeft zijn duikerpak aangetrokken. Met zijn vriend Antoine zoekt hij de plek, waar hij enkele dagen tevoren een mooie oogst koralen opgemerkt heeft.

2. Toussaint laat trots een tak koraal zien. Achter hem zijn zijn broers Jeannot en Pascal bezig met het boeten van de netten.

3. Twee dagen achter elkaar is de visvangst overvloedig geweest en Toussaint glimlacht tevreden. Dit zal een goed jaar worden.

4. In zijn tuin heeft Toussaint Recço een klein Oceanografisch museum ingericht, waar hij de voorwerpen en de produkten uit de zee verzamelt. Hij houdt een flinke schildpad in zijn handen. Tegen de schutting zijn boven en rechts de koppen te zien van haaien, die hij met zijn handen bevochten heeft.

5. Toussaint Recco met zijn zoon Christophe. Hij zit op de Griekse ankers, die hij voor de kust van Propriano uit zee opgehaald heeft. Boven hem het schild van een reuze-schildpad.

3

4

DE KORAALVISSER

door Euloge BOISSONNADE

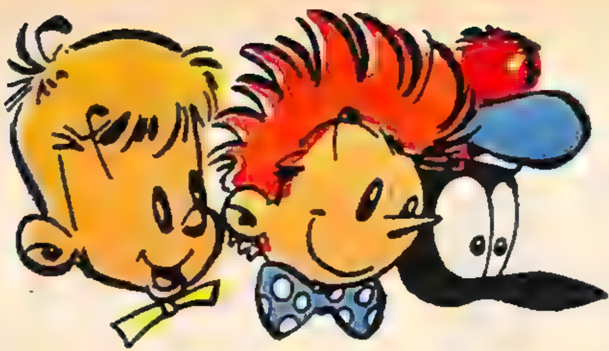
— Ontkoppelen !
Het net glijdt snel door de handen van de mannen en verdwijnt in de golven, die glinsteren in de schuine stralen van de ondergaande zon.
— De motor !
Het bootje baant zich moeizaam een weg in de richting van Propriano.
— De boei, Jeannot !
In zijn zangerige dialect geeft de man zijn aanwijzingen. Er gaat een stille kracht uit van deze figuur, daar vooraan op de boeg. Zijn lichaam is krachtig en sterk. Het gezicht er boven heeft een dromerige blik, die langs de horizont zwerft. De man is 36 jaar.
Zo heb ik Toussaint Recco, de koraalvisser, voor de eerste maal ontmoet.
Recco is een naam, die op Corsica grote bekendheid geniet. Een van de voorvaderen van de koraalvisser was namelijk pastoor Recco, de man, die Napoleon Bonaparte als kind de eerste lessen in lezen en schrijven gaf. Recco lacht vrolijk als hij dit vertelt. Hij, Toussaint Recco, is de bokskampioen van het departement Var. Bovendien heeft hij, sinds zijn prilste jeugd, geworsteld met de zee. Nu is hij de « voedstervader » van de hele familie Recco geworden. De Recco's zijn vissers van vader op zoon.
Hoe is Toussaint ertoe gekomen koraalvisser te worden?
— Heel eenvoudig, vertelt hij. Elke zomer kwamen hier amateurvissers van het vasteland. Enkele dagen later vertrokken ze dan met een klein fortuin aan koralen in hun koffers. Toussaint Recco wist al heel lang dat de bodem van de prachtige golf van Propriano bedekt was met koralen, maar hij had er nooit aan gedacht om koraalvisser te worden.
Wel dacht hij aan de sportieve zijde van de zaak. Hij wilde de « pinsutos » (Zo noemen de Corsicanen de Fransen, die van het vasteland komen) laten zien, dat hij even goed kon duiken als zij.
Hij kocht dus de noodzakelijke uitrusting : flessen samengeperste lucht, een duik-uitrusting, een masker, een boei en hij dook in het water. Hij had er geen idee van, dat deze sport buitengewoon gevaarlijk kan zijn als de duiker niet de nodige voorzorgsmaatregelen neemt. Op de eerste plaats moet het duiken trapsgewijze gebeuren om aan de druk te wennen (1). Toussaint Recco wist hier niets van. Hij ging vissen op een diepte van 80, 100 en zelfs 120 (zijn record) meter. Daarna keerde hij terug naar de oppervlakte of hij alleen een rondje in het zwembad gemaakt had.
De oogst was overvloedig. De « Zodiac », waarmee hij meestal alleen uitvoer, kwam altijd tot de rand gevuld met koralen terug in de haven en langzaam maar zeker deed het comfort zijn intrede in het eenvoudige vissershuisje vlakbij de haven van Propriano. Koraal brengt namelijk flink wat geld op. De beroepsduikers verbaasden zich erover dat de Corsicaanse atleet zo gemakkelijk omhoog kwam uit het diepe water en ze maakten zich bezorgd over hem. Op een dag in augustus 1964 nam de natuur wraak op de sportieve jongen, die de natuurwetten met voeten trad.
— Ik werkte ongeveer 10 minuten op een diepte van 100 meter toen ik opeens door duizelingen (2) getroffen werd. Ik voelde me als iemand, die te veel gedronken heeft. Mijn benen waren zo zwaar als lood... en mijn lichaam was heel licht. Ik stond op het punt het bewustzijn te verliezen.
Met een automatische beweging heb ik het ventiel van de stijgboei geopend. Gelukkig kwam ik ongeveer 50 meter van het oppervlak weer bij. Als dat niet gebeurd was, zou ik letterlijk uit elkaar gespat zijn aan het wateroppervlak. Ik kon mijn benen echter niet meer bewegen. Ik was verlamd (3).
Er komt een bezorgde rimpel op het voorhoofd van Toussaint als hij aan die benauwende ogenblikken terugdenkt.
Zijn stem wordt iets zachter als hij verder spreekt.
— Een helikopter heeft me naar Ajaccio gebracht, waar een week tevoren een decompressie-kamer aangebracht was. Daar heb ik verschillende weken in doorgebracht. De doktoren hadden me opgegeven. Toch verloor ik de moed niet. Het leek me onmogelijk dat mijn lichaam, mijn spieren niet zouden reageren... en ik had gelijk, want ik ben er boven op gekomen !
— En ben je daarna weer gaan duiken?
— Ik moest wel. Ik heb een vrouw en twee kinderen, dus...

Zie verder blz. 45

5

1. Een duiker, die terugkeert naar de oppervlakte van het water, moet zo nu en dan even wachten. Dit is nodig om de stikstof, die zich tijdens zijn verblijf onder water, met het bloed vermengd heeft, kwijt te raken. De duiker ademt namelijk samengeperste lucht in. Tijdens het omhoog komen lost de stikstof op in het bloed en vormt luchtbelletjes, die zich bij voorkeur bij de gewrichten samen groepen, wat verlamming van de lidmaten kan veroorzaken.
De rustpauze hangt af van de tijd, die onder water doorgebracht is en de bereikte diepte. Het kan een uur en zelfs twee uur duren. Er zijn speciale tabellen opgesteld, waarop de tijdsduur van de diverse rustpozen aangegeven staat.
2. Als een duiker te diep gaat of te lang onder water blijft, kan de druk, waar hij aan blootgesteld is, duizelingen veroorzaken, die aan dronkenschap doen denken. De persoon in kwestie kan dan onbewust bepaalde handelingen verrichten, die zijn leven in gevaar brengen.
3. Die dag was Toussaint Recco tot driemaal toe het water ingedoken. Hij was elke keer naar boven gekomen zonder de nodige rustpauzes in acht te nemen, terwijl hij eigenlijk vier en een half uur had moeten wachten voor hij weer naar de oppervlakte kon komen (voor elke duik ongeveer anderhalf uur).
4. Kortgeleden heeft commandant Coustaud een bezoek gebracht aan Corsica. Natuurlijk werd hem het een en ander verteld over de prestaties van Toussaint Recco. Toen de commandant vernam, dat de Corsicaan bijna zonder te rusten naar de oppervlakte terugkeert, heeft hij gezegd, dat Toussaint « een dode met uitstel » was.

KEES en KLAAS in

De opbrengst van het bal is gestolen. De bestolen

De schatkist van de prinses

door **GREG**
decors: DUPA
creatie: ALAIN SAINTOGAN.

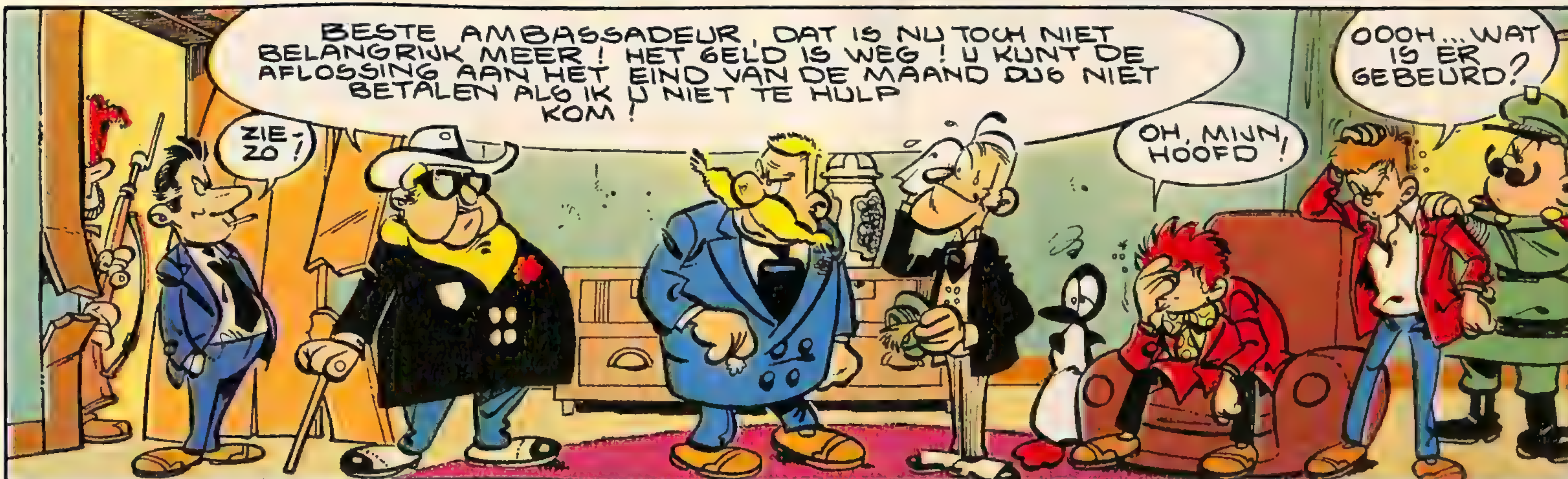
kapitein beweert dat hij overvallen is door Kees en Klaas..

wordt vervolgd

SPELEN MET TWA

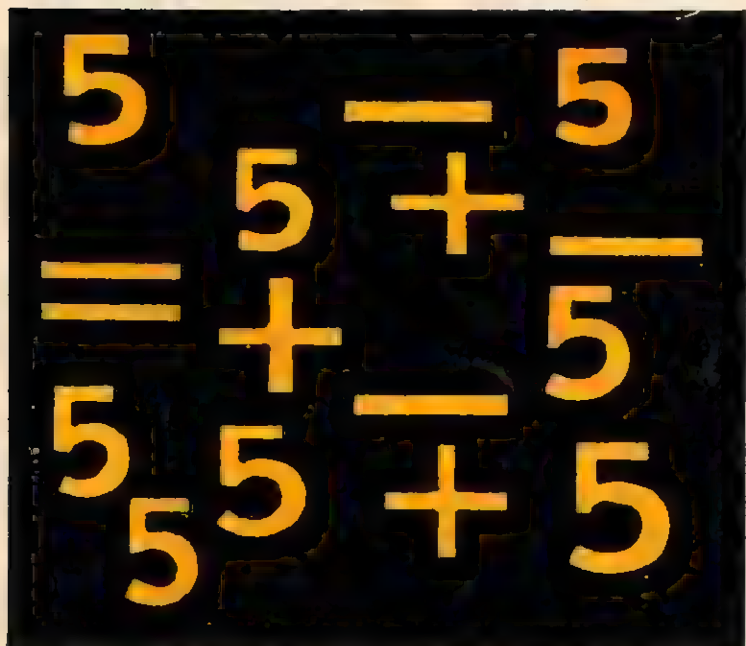
DOOR EDDY PAAPE EN A.P. DUCHATEAU - 15

IK BEN EEN BLADDOER, ZOALS JULLIE AL HEBBEN KUNNEN ZIEN. DAT IS EEN HOGE ADELLIJKE TITEL OP ONZE PLANEET. ELK JAAR VERLIES IK BIJ HET VALLEN VAN DE BLADEREN MIJN ONDERSCHEIDING. MAAR WELK BLAD PAST PRECIES IN DE CIRKEL HIERNAAST?

1

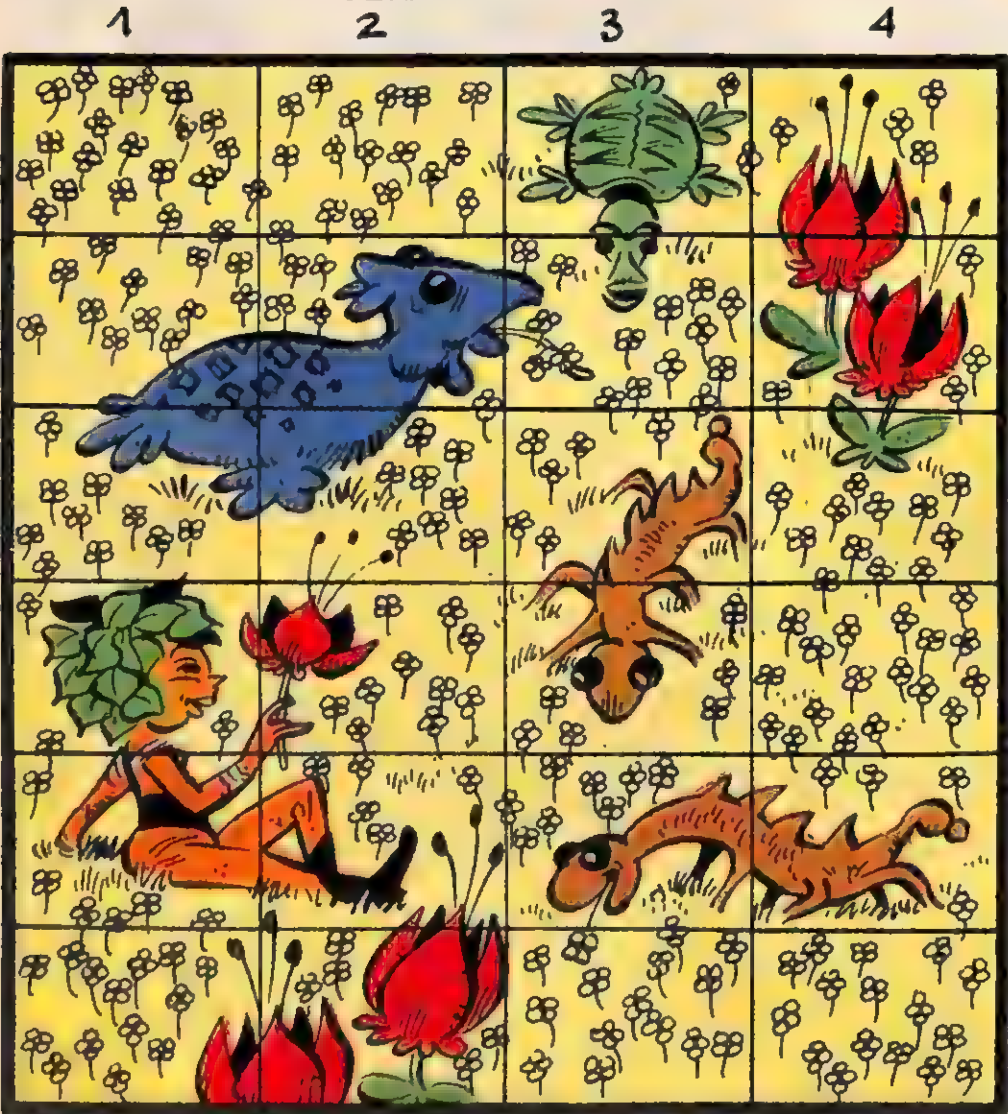
2

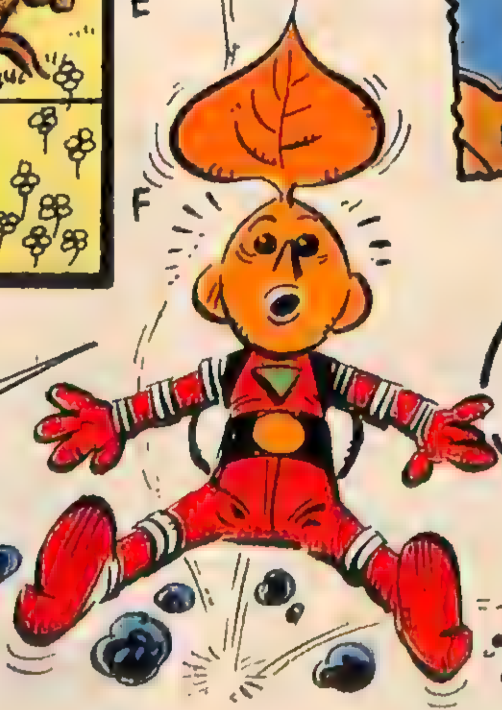
KUN JE MET DEZE CIJFERS EN DEZE TEKENS HET GETAL 58 KRIJGEN?

3

KLAVERTJES VIER ZIJN OP ONZE PLANEET IETS DOODGEWOONS. KLAVERTJES VIJF ZIJN VOOR ONS IETS HEEL BIJZONDERS. IN WELKE VAKJES KOMEN KLAVERTJES VIJF VOOR?

4

D.D.
BL.D.R.N W.RD.N
M.T D. SCH.P
.PG.R..MD

5

OPLOSSINGEN BLZ. 51

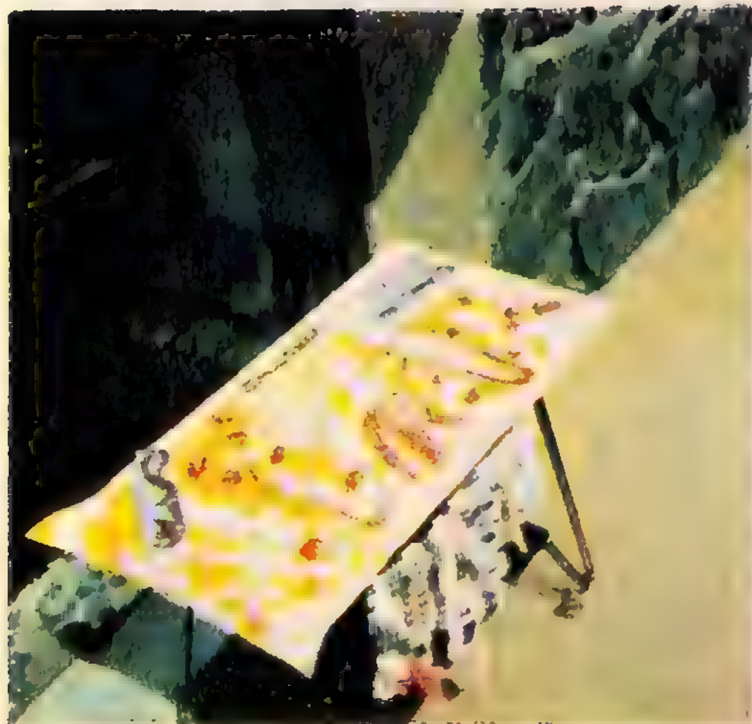
DE KORAALVISSER

Vervolg van blz. 41

— Maar je duikt nu wel trapsgewijze?
— Niet altijd...
— Je weet nu toch welk risico je loopt?
— Als ik duik, ben ik er niet altijd zeker van dat ik ook terugkom. Maar, dat is het risico van het vak. Trouwens, als er iets met me gebeurt, moet dat op zee zijn...
Toussaint zegt deze woorden heel natuurlijk.
Als ik hem vraag of hij ooit echt bang geweest is, vertelt hij me een avontuur, dat hem overkomen is op een diepte van 70 meter.
— Op een mooie zomerdag was ik rustig takken koraal aan het plukken toen het water een tiental meter voor me opeens erg troebel werd. Ik dacht dat het een andere duiker was of een zeebaars. Opeens zag ik op 4 of 5 meter voor me twee enorm dreigende tanden... Een haai bestudeerde me op zijn gemak, verbaasd dat hij me in zijn element aantrof. Instinctief stak ik mijn hand uit naar mijn mes, dat ik altijd bij me draag, terwijl ik de stukken koraal liet vallen. Ik stak mijn wapen uit naar het monster. Op dat moment gebeurde er iets heel bijzonders. De haai keerde zich met een ruk om, waardoor het water om me heen helemaal troebel werd. Daardoor verloor ik hem enkele seconden uit het oog.
Ik wachtte in angstige spanning op de aanval, die zeker komen moest... Toen het water weer wat helderder geworden was zag ik, dat de haai me nog steeds aankeek. Hij leek al even bang als ikzelf en hij had een grotere afstand tussen ons laten komen. Moet ik nog vertellen dat ik die dag niet meer aan vissen gedacht heb?
Ik heb Katty Recco gevraagd hoe zij dacht over het gevaarlijke werk van haar echtgenoot.
— Hij is een Corsicaan, heeft ze me met een berustende glimlach geantwoord. Het is niet mogelijk hem tot reden te brengen. Toch is hij niet dom. Maar het is net als toen hij nog aan boksen deed. Hij deed het toen ook niet voor het geld. Hij moet altijd iemand overtreffen, iemand of iets overheersen. In de ring was het de tegenstander, nu is het de zee.
— Toussaint heeft me verteld, dat u soms met hem mee gaat. Wat voelt u eigenlijk als u hem in de golven ziet duiken en daarna op zijn terugkeer wacht?
— Het is afschuwelijk. Daarom ga ik ook niet meer. Vorig jaar zijn we uitgevaren. Hij heeft me gevraagd of ik met een roeiboot de Zodiac wilde volgen. Ik oriënteerde me op de belletjes, die uit zijn fles samengeperste lucht ontsnapten. Opeens barstte een vreselijk onweer vlak boven ons los. De regen viel bij stromen neer en ik kon de luchtbelletjes niet meer zien. Ik heb Toussaint uit het oog verloren. Toevallig bleef hij die dag langer onder water dan zijn gewoonte is.
Ik was helemaal alleen met het onweer en die zwarte hemel. Ik dacht, dat ik gek werd. Ik dacht dat hij dood was en ik ben huilend naar de haven terug geroeid...
— U hebt erg mooie juwelen. Ik bewonder een eenvoudig kruisje, dat gemaakt is van een takje koraal.
— Dit kruisje is erg kostbaar, fluistert de vrouw, terwijl ze het voorzichtig in haar handen neemt. Het is het laatste geschenk van J.P. Serres, een vriend van Toussaint. Hij is omgekomen tijdens het duiken... Ik kijk in gedachten verzonken naar het stukje koraal, waar een man zijn leven voor gegeven heeft...
— Kom eens kijken naar de Griekse ankers, die ik bij Kaap Muro gevonden heb. Dat grote weegt 800 kg., roept Toussaint me toe terwijl hij trots naar de enorme blok wijst, die de ingang van zijn tuin siert. Op een ervan heb ik nog vaag lettertekens kunnen ontdekken. Ongetwijfeld de naam van de boot, die ongeveer 2.000 jaar geleden, voor de kust van Corsica gezonken is. De koraalvisser streelt zacht over het lood, dat bedekt is met schelpen, terwijl Christophe, zijn jongste zoon, op zijn schoot zit.
— Wordt hij ook koraalvisser?
— Waarom niet ?
— Hij is al een even grote waaghals als zijn vader, vertrouwt Katty Recco me toe, terwijl ze met een liefderijke blik naar het kind en de man kijkt. Deze man, waar commandant Coustaud kortgeleden van gezegd heeft dat hij « een dode met uitstel » (4) is.

Zo ziet Toussaint Recco het stadje Propriano als hij 's avonds, na een dag hard werken, naar huis terugkeert...

De stukken koraal worden in Italië (vooral in Napels) bewerkt. De koraal, die Toussaint Recco opgehaald heeft, zien er na de behandeling zo uit...

Foto's Euloge Boissonnade

SALIK INTERNATIONAL PRESENTEERT

de terrifics

KIJK EENS NAAR DIE RECLAMEPLAAT! DAT ZOU EEN GOEDE NAAM VOOR ONS ZIJN!
terrific my SALIK JEANS
DE TERRIFICS! DAT ZOU ZEKER GOED KLINKEN!
VERLIES DE HOOP NIET! WE BINDEN DE STRIJD AAN!

ETS J. SALIK S.A.
WAT BEN JE VAN PLAN?
WE GAAN OPTREDEN!

JUFFROUW, WE HEBBEN EEN AFSPRAAK MET DE DIRECTEUR IN DE VERGADERZAAL!
GOED. GAAT U MAAR NAAR BOVEN!

IK ZAL HET TOCH MAAR EVEN VRAGEN...

ZE GELOOFT HET NIET!
DE TRAP OP, VLUG!

ZE ZEIDEN DAT ZE EEN AFSPRAAK HADDEN. ZE WAREN ZO ZEKER VAN ZICHZELF!
DAAR GAAN ZE!

DE KUST IS VRIJ!
OEF, FRISSE LUCHT!
IK STIKTE BIJNA!

JE WILT DE DEUR TOCH NIET FORCEREN?
NEE! DAT NIET!
VERGADER

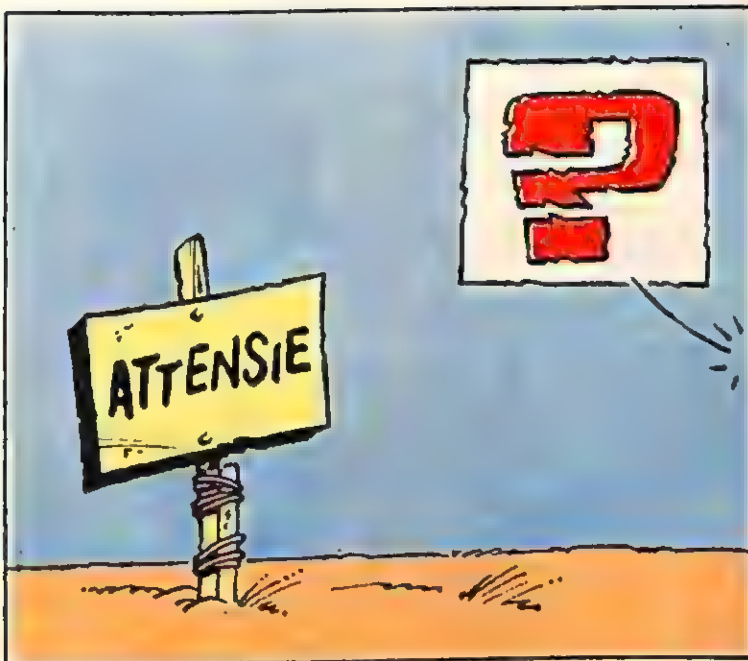
WAT BETEKENT DIT? MAAR... WAT GAAN JULLIE DOEN?

VOORUIT, EEN... TWEE... DRIE...
NEE! NIET DOEN!

48

ATTENSIE

door HACHEL

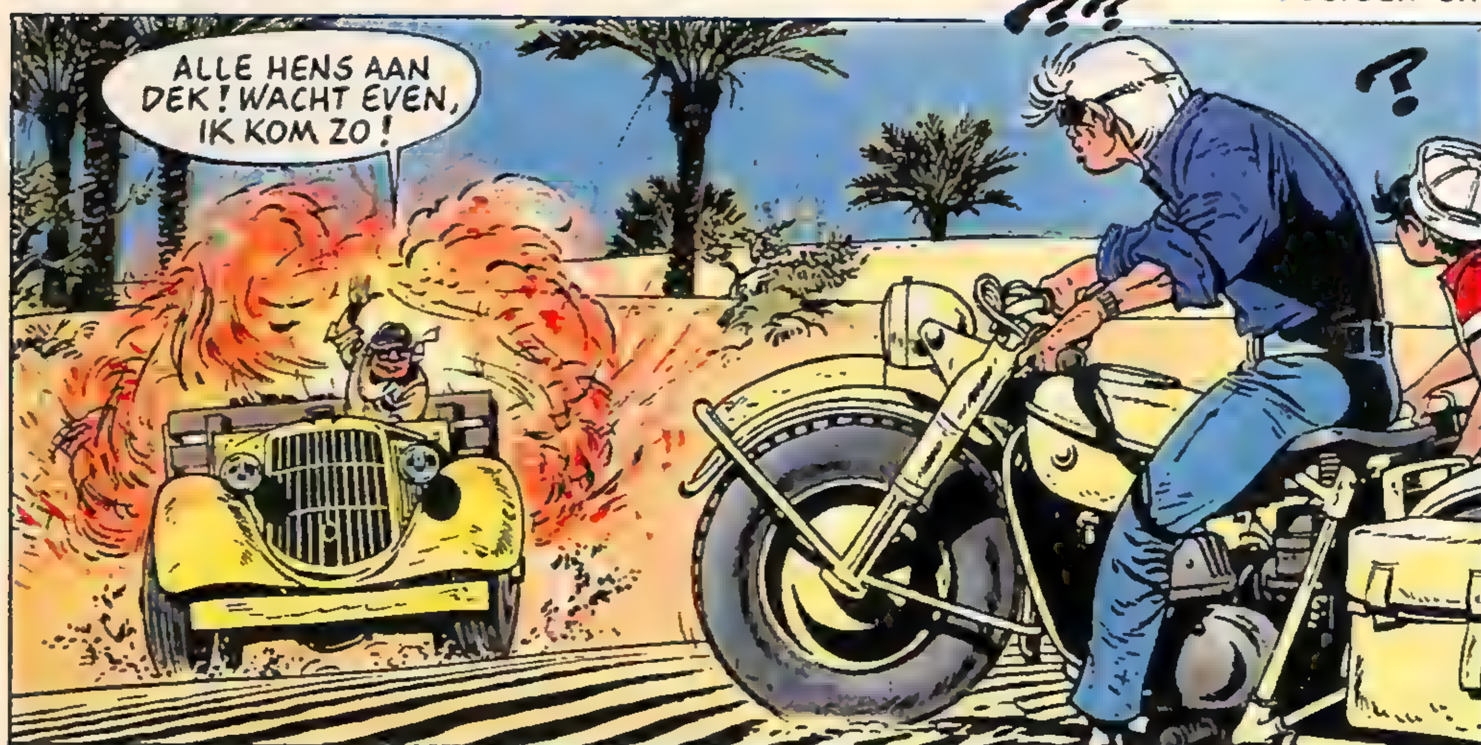

BERNARD PRINCE

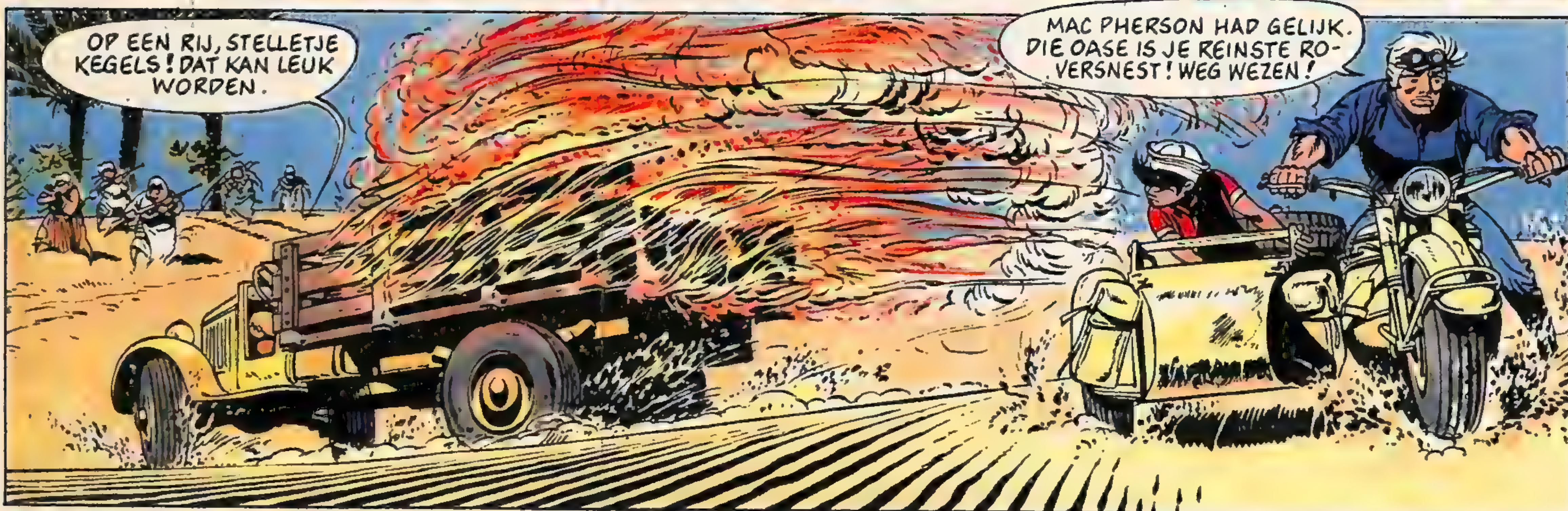
door Hermann + Greg

Jordan ontsnapt met een brandende vrachtwagen uit de oase

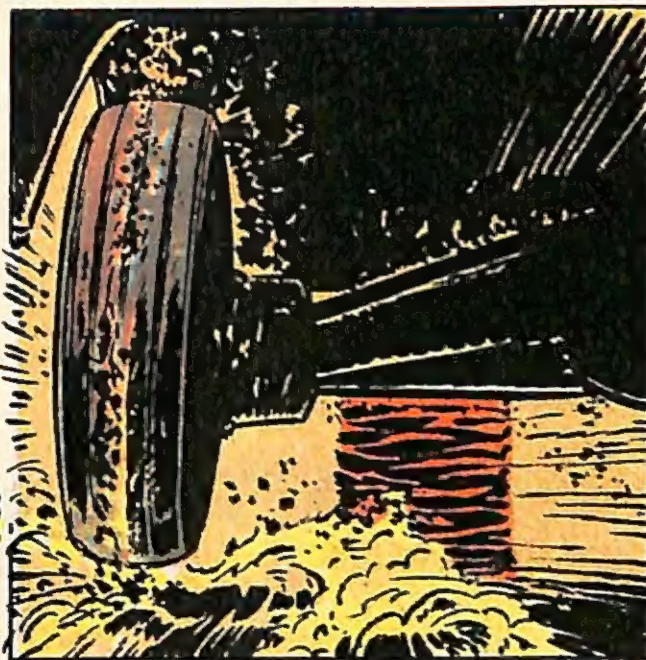

VLUG EEN KOPROL...

BRAND IN DE OASE

van Rahad Sadji. Prince en Djinn zijn getuige van het hele voorval.

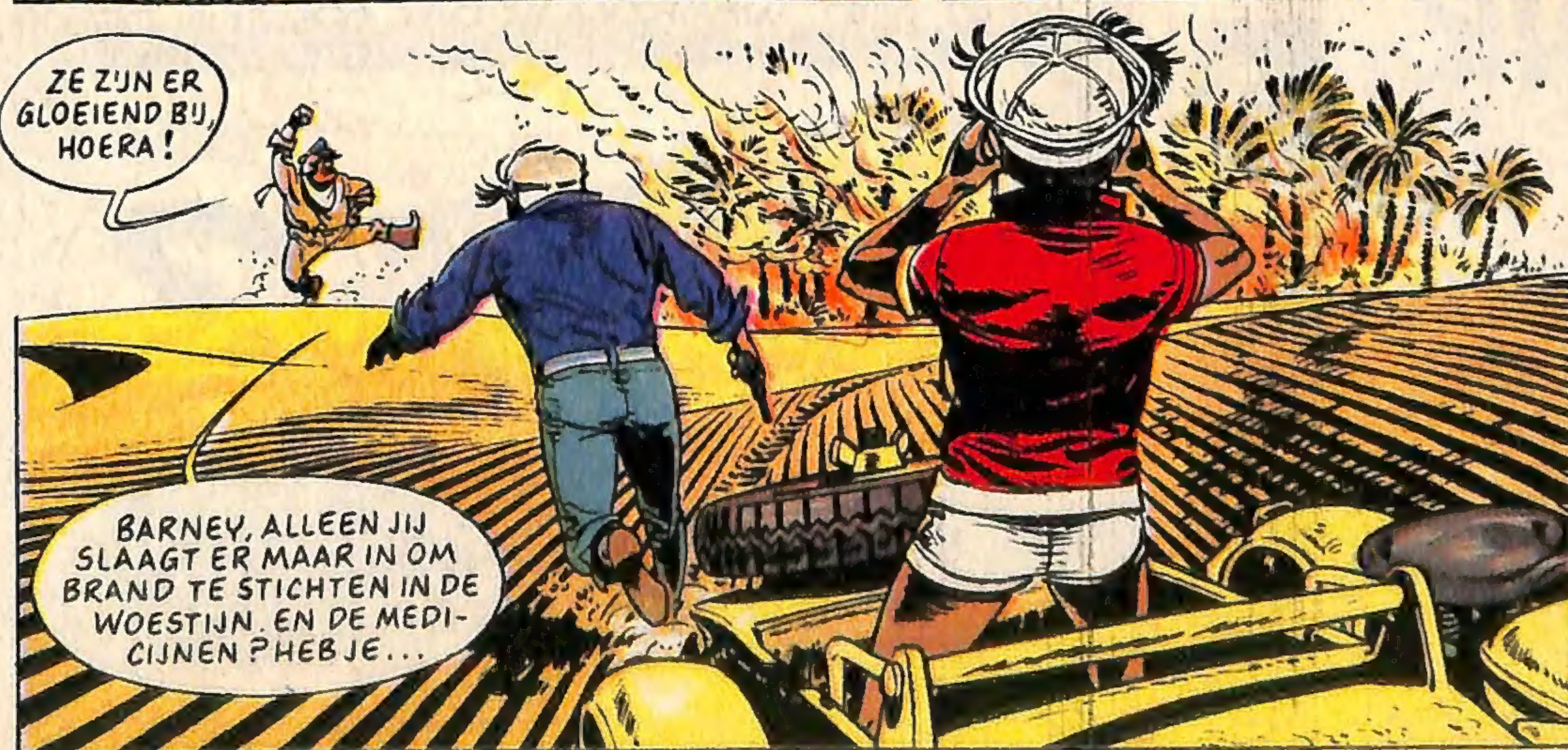

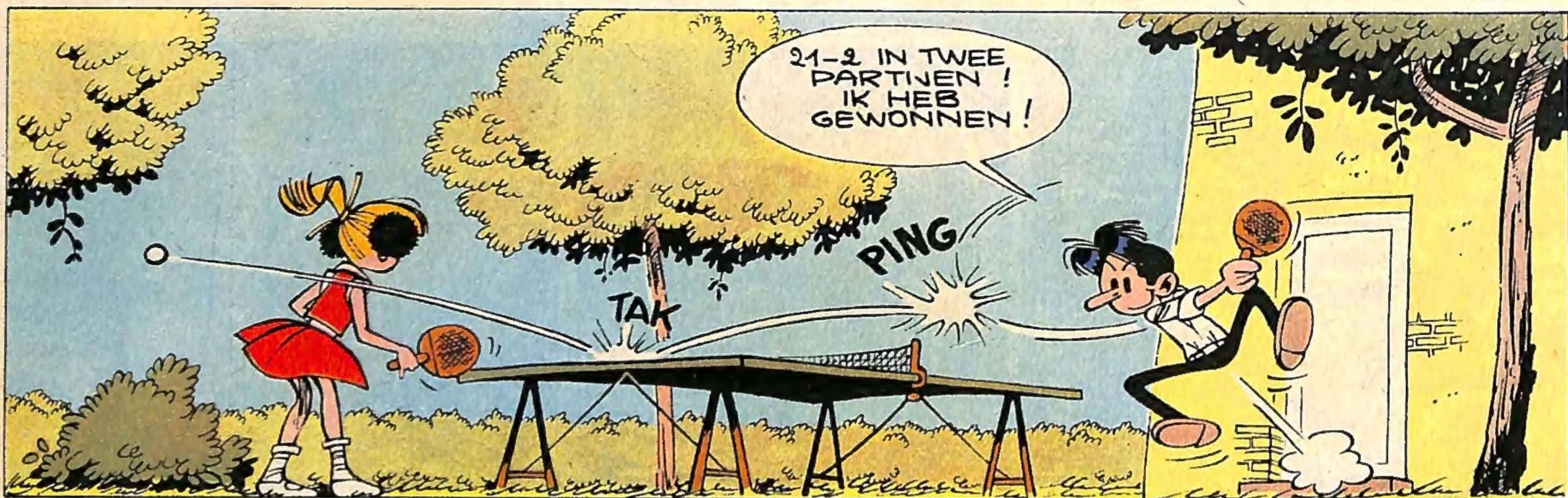
wordt vervolgd

TON en TINNEKE

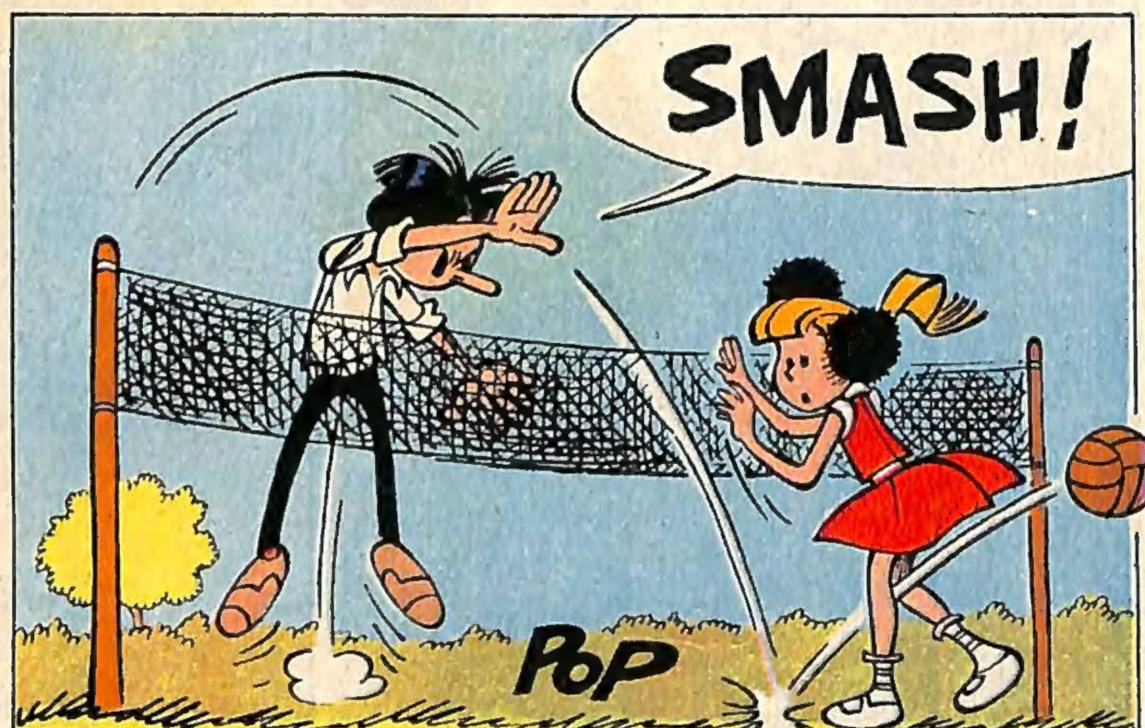
DOOR Mittéï

DE OPLOSSINGEN VAN DE SPELLETJES

1. Het blad van vakje 1.
De bovenste punt van het blad en de onderste punt van het takje raken de rand van de cirkel.
blad 2 = te klein
blad 3 = te lang
blad 4 = te kort
blad 5 = te breed

2. $55 + \frac{5}{5} + \frac{5}{5} + \frac{5}{5} = 58.$

3. De steden A en C liggen niet op geïsoleerde eilanden, zoals duidelijk op dit stuk kaart te zien is. Het bewijs daarvoor is : weg 34 (W. 34) loopt van A over de linkerzijde van de tekening (aan de bovenkant) verder.
Ik kan dus vanuit A deze weg nemen en vervolgens weg 328 (W. 328) nemen om zo C te bereiken.

4. Er komen klavertjes vijf voor in de vakjes 2C - 3D - 4D - 3E.

5. DODE BLADEREN WORDEN MET DE SCHOP OPGERUIMD.

Dit weekblad moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag noch in een leesmap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toestemming heeft verleend !

Het weekblad "KUIFJE" Lombard Uitgaven
P.-H. Spaaklaan 1-11, Brussel 7 - Prk. 1909.16.

Uitgev.-Directeur: Raymond LEBLANC, Isid. Gérardlaan, 9, Brussel 16.
Redaktie: GREG - H. LIESSE.
Heliodruk: N.V. PERIODICA.

KUIFJE-NEDERLAND
Redactie, Advertenties en Administratie:
Postbus 2186 Utrecht — Tel. 03478-2214, Postgiro 37.43.17.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND
Frankrijk: DARGAUD S.A. 12 rue Blaise Pascal, 92 - Neuilly s/Seine
Zwitserland: INTERPRESS S.A., 16 rue Beausejour, 1.000 Lausanne
Canada: LES MESSAGERIES, 397 Place de Louvain, Montréal 354, Québec.

ABONNEMENTSTARIEVEN	België	Nederland	Buitenland
3 maanden	130 F	f 8,35	140 F
6 maanden	250 F	f 16,70	280 F
1 jaar	490 F	f 33.40	560 F

* Advertenties voor België : Tel. 02/22.56.00

Advertenties voor Nederland: KUIFJE-NEDERLAND,

SCHRIJF EENS EEN BRIEFJE

Roger Blanckourt, Tarantellastraat 14, Brussel 8, België wil graag zijn ongestempelde zegels van België, prentjes en punten ruilen met andere lezers van Kuifje. Alle briefjes zullen beantwoord worden.

Arnold Zwaenepoel, Stekelbremlaan 11, Brussel 15, België is 14 jaar. Hij houdt van paardrijden, tennis, zwemmen en de Beatles. Hij wil graag met leeftijdgenoten schrijven in het Nederlands.

Chrétien Gaston, 951-9e Avenue, Thetford Mines, P.O. Canada wil graag corresponderen over mode, muziek en dans met lezers tussen 11 en 21 jaar.

Parr Mireille, 8 Kelly Hull, Québec, Canada zou graag corresponderen met jongens en meisjes van ongeveer 13 jaar.

Lucien Diane, 8135 Jirardin, St. Léonard 451, Québec Canada zou graag corresponderen in het Frans of Engels met jongens en meisjes tussen 14 en 16 jaar.

Lucien France, 8135 Jirardin, St. Léonard 451, Québec-Canada zou graag corresponderen in het Frans met jongens en meisjes van ongeveer 12 jaar.

Antonio Manuel Monteiro Temudo Batista, 31 de Yaneiro no 20, Santarem, Portugal wil graag in het Frans corresponderen met jongens en meisjes tussen 13 en 16 jaar.

Naayem Georges, B.P. 574, Alep, Syrië wil graag in het Frans of Engels corresponderen met jongens en meisjes tussen 17 en 20 jaar. Hobby's : postzegels en prentbriefkaarten verzamelen en lezen.

Jonckers Georges, 51, rue Egide Walschaerts, St. Gilles België wil graag corresponderen met jongens en meisjes tussen 12 en 14 jaar over sport, zwemmen, skiën en wielrennen.

Martine Baur, 106, rue de Flandre, Brussel 1, België zou graag corresponderen in het Engels, Frans, Nederlands of Duits met jongens en meisjes tussen 16 en 18 jaar, die postzegels en prentbriefkaarten verzamelen en van sport houden.

Carvalho Jorge, rua do Zaire 142, 3e Esq. Porto - Portugal zou graag corresponderen in het Portugees, Frans of Engels met jongens en meisjes tussen 13 en 15 jaar, die van de natuur houden. Alle brieven worden beantwoord.

Bozzetti Elena, Via Fransconi 2, 21100 Varesse - Italië wil graag corresponderen met jongens en meisjes tussen 14 en 18 jaar. Schrijven in het Italiaans.

Mitescu Milica, Str. Stefan cel Mare 419, Braila, R.S. Romania zou graag corresponderen met jongens en meisjes van ongeveer 20 jaar, die foto's van artiesten en prentbriefkaarten verzamelen.

Soares Domingos, Largo Herois da Pontria, Areosa, Porto, Portugal wil graag in het Frans of Engels corresponderen met jongens en meisjes van 17 en 18 jaar uit Duitsland, België, Finland en Israël.

Antonio Manuel Pinteiro Rodrigues, rua do Apeodeiro 78, Aguas Santas (Maia), Portugal zou graag in het Engels of Portugees corresponderen met jongens en meisjes tussen 15 en 18 jaar uit Duitsland, Australië, Denemarken, Finland, Noorwegen, Zuid-Afrika en de Verenigde Staten.

MAX de ontdekkingsreiziger

door BARA

